Dziennik Urzędowy L 62
Unii Europejskiej

Rocznik 64

Wydanie polskie **Legislacja** 23 lutego 2021

Spis treści

II *Akty o charakterze nieustawodawczym*

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/277 z dnia 16 grudnia 2020 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021 dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych w odniesieniu do pentachlorofenolu oraz jego soli i estrów** [1] 1

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/278 z dnia 16 lutego 2021 r. zatwierdzające inną niż nieznaczna zmianę w specyfikacji zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwy „Volaille de Bresse”/„Poulet de Bresse”/„Poularde de Bresse”/„Chapon de Bresse” (ChNP)** 4

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/279 z dnia 22 lutego 2021 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 w sprawie kontroli i innych środków zapewniających identyfikowalność i zgodność w produkcji ekologicznej oraz znakowania produktów ekologicznych** [1] 6

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/280 z dnia 22 lutego 2021 r. zmieniające rozporządzenia (UE) 2015/1222, (UE) 2016/1719, (UE) 2017/2195 i (UE) 2017/1485 w celu dostosowania ich do rozporządzenia (UE) 2019/943** [1] 24

DECYZJE

★ **Decyzja Rady (Euratom) 2021/281 z dnia 22 lutego 2021 r. w sprawie zmiany decyzji 2007/198/Euratom powołującej Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej oraz przyznającej mu określone korzyści** 41

★ **Decyzja Rady (WPZiB) 2021/282 z dnia 22 lutego 2021 r. w sprawie zmiany decyzji (WPZiB) 2018/904 przedłużającej mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej** 45

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ **Decyzja Rady (WPZiB) 2021/283 z dnia 22 lutego 2021 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2018/906 przedłużającą mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Sahelu** 47

★ **Decyzja Rady (WPZiB) 2021/284 z dnia 22 lutego 2021 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2019/346 w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Praw Człowieka** 49

★ **Decyzja Rady (WPZiB) 2021/285 z dnia 22 lutego 2021 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2018/907 w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Regionie Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji** 51

★ **Decyzja Rady (WPZiB) 2021/286 z dnia 22 lutego 2021 r. zmieniająca decyzję Rady (WPZiB) 2018/1248 w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Procesu Pokojowego na Bliskim Wschodzie** 53

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/277

z dnia 16 grudnia 2020 r.

zmieniające załącznik I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021 dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych w odniesieniu do pentachlorofenolu oraz jego soli i estrów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021 z dnia 20 czerwca 2019 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych ([1]), w szczególności jego art. 15 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (UE) 2019/1021 wdraża zobowiązania Unii wynikające z Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych ([2]) oraz z Protokołu do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych ([3]).

(2) Na podstawie art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1021 zakazuje się produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania substancji wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia w postaci samoistnej, w mieszaninach lub w wyrobach, z zastrzeżeniem art. 4 tego rozporządzenia.

(3) Pentachlorofenol oraz jego sole i estry są wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2019/1021 bez wartości dopuszczalnej niezamierzonego zanieczyszczenia śladowego (NZŚ).

(4) Art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1021 uprawnia Komisję do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących zmiany pozycji w załączniku I w celu dostosowania ich do postępu naukowego i technicznego.

(5) Komisja określiła obecność pentachlorofenolu oraz jego soli i estrów jako zanieczyszczenie w niektórych wyrobach, w tym w importowanych wyrobach włókienniczych i zrębkach z odzysku do produkcji płyt drewnianych.

(6) Aby umożliwić dalszy recykling zrębków i ułatwić egzekwowanie przepisów, należy ustalić limit NZŚ wynoszący 5 mg/kg (0,0005 % m/m) dla pentachlorofenolu oraz jego soli i estrów.

(7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2019/1021.

([1]) Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 45.
([2]) Dz.U. L 209 z 31.7.2006, s. 3.
([3]) Dz.U. L 81 z 19.3.2004, s. 37.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) 2019/1021 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

W części A załącznika I do rozporządzenia (UE) 2019/1021 w czwartej kolumnie („Szczególne wyłączenie w odniesieniu do stosowania jako półprodukt lub inna specyfikacja") w pozycji dotyczącej pentachlorofenolu oraz jego soli i estrów dodaje się tekst w brzmieniu:

„Do celów niniejszej pozycji art. 4 ust. 1 lit. b) ma zastosowanie do stężenia pentachlorofenolu oraz jego soli i estrów równego 5 mg/kg lub niższego od tej wartości (0,0005 % wagowo), jeżeli są one obecne w substancjach, mieszaninach lub wyrobach.".

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/278

z dnia 16 lutego 2021 r.

zatwierdzające inną niż nieznaczna zmianę w specyfikacji zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwy „Volaille de Bresse”/„Poulet de Bresse”/„Poularde de Bresse”/„Chapon de Bresse” (ChNP)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ([1]), w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

(1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Francji o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Volaille de Bresse”/„Poulet de Bresse”/„Poularde de Bresse”/„Chapon de Bresse”, zarejestrowanej na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1107/96 ([2]) zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1509/2000 ([3]) i rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1121/2013 ([4]).

(2) Proponowana zmiana nie jest nieznaczna w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała zatem wniosek o wprowadzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ([5]).

(3) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatem zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdza się zmianę w specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Volaille de Bresse”/„Poulet de Bresse”/„Poularde de Bresse”/„Chapon de Bresse” (ChNP).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

([1]) Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

([2]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1107/96 z dnia 12 czerwca 1996 r. w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 (Dz.U. L 148 z 21.6.1996, s. 1).

([3]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1509/2000 z dnia 12 lipca 2000 r. zmieniające pozycje w specyfikacjach dla kilku nazw wymienionych w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1107/96 w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 (Dz.U. L 174 z 13.7.2000, s. 7).

([4]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1121/2013 z dnia 6 listopada 2013 r. zatwierdzające inną niż nieznaczna zmianę specyfikacji zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwy [Volaille de Bresse/Poulet de Bresse/Poularde de Bresse/Chapon de Bresse (ChNP)] (Dz.U. L 299 z 9.11.2013, s. 26).

([5]) Dz.U. C 322 z 30.9.2020, s. 30.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 lutego 2021 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/279

z dnia 22 lutego 2021 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 w sprawie kontroli i innych środków zapewniających identyfikowalność i zgodność w produkcji ekologicznej oraz znakowania produktów ekologicznych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 ([1]), w szczególności jego art. 28 ust. 3 lit. a), art. 29 ust. 8 lit. a), art. 30 ust. 8, art. 32 ust. 5, art. 36 ust. 4, 38 ust. 9, art. 41 ust. 5 i art. 43 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozdziale III rozporządzenia (UE) 2018/848 ustanowiono ogólne przepisy dotyczące produkcji w odniesieniu do podmiotów, w tym środki ostrożności zapobiegające obecności niedopuszczonych produktów i substancji oraz środki, które należy wprowadzić w przypadku obecności niedopuszczonych produktów lub substancji. W celu zapewnienia zharmonizowanych warunków wdrażania tego rozporządzenia należy określić pewne dodatkowe przepisy.

(2) Biorąc pod uwagę znaczenie środków ostrożności, które podmioty muszą wprowadzić, aby uniknąć obecności niedopuszczonych produktów i substancji, o których mowa w art. 28 rozporządzenia (UE) 2018/848, należy ustanowić etapy procedury, które należy zastosować, oraz odpowiednie dokumenty, które należy przedstawić w przypadku, gdy podmioty podejrzewają – z powodu obecności niedopuszczonych produktów lub substancji – że produkt, który ma być stosowany lub wprowadzany do obrotu jako produkt ekologiczny lub produkt w okresie konwersji, jest niezgodny z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/848.

(3) W celu zapewnienia zharmonizowanego podejścia w całej Unii w odniesieniu do urzędowego postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w art. 29 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2018/848, w przypadku obecności niedopuszczonych produktów lub substancji w produktach ekologicznych lub produktach w okresie konwersji należy ustanowić dalsze przepisy obejmujące elementy wymagające określenia podczas prowadzenia urzędowego postępowania wyjaśniającego, oczekiwane wyniki urzędowego postępowania wyjaśniającego oraz minimalne obowiązki sprawozdawcze.

(4) W rozdziale IV rozporządzenia (UE) 2018/848 ustanowiono przepisy szczegółowe dotyczące etykietowania produktów ekologicznych i produktów w okresie konwersji. W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania tego rozporządzenia należy ustanowić pewne dodatkowe przepisy dotyczące miejsca i wyglądu niektórych oznaczeń na etykiecie.

(5) W rozdziale V rozporządzenia (UE) 2018/848 ustanowiono przepisy dotyczące certyfikacji podmiotów i grup podmiotów. W celu zapewnienia zharmonizowanych warunków wdrażania tego rozporządzenia należy określić pewne dodatkowe przepisy dotyczące certyfikacji grup podmiotów.

(6) Ze względu na skuteczność i przystępność kosztów operacyjnych systemu kontroli wewnętrznych należy określić maksymalną wielkość grupy podmiotów. Wraz z ustaleniem tego limitu oczekuje się, że system kontroli wewnętrznych może zapewnić przestrzeganie przez wszystkich członków grupy przepisów rozporządzenia (UE) 2018/848 za pomocą kontroli wewnętrznych i niezbędnych szkoleń. Ponadto właściwy organ lub, w stosownych przypadkach, organ kontrolny lub jednostka certyfikująca, które wydają grupie certyfikat, mogą ponownie poddać kontroli rozsądnie ograniczoną liczbę członków. Limit zapewni dodatkowe gwarancje na aktualizowanie wykazu członków, szybką i regularną wymianę informacji z organami kontrolnymi lub jednostkami certyfikującymi oraz zapewni wdrożenie odpowiednich środków. Przy ustalaniu maksymalnej liczby należy jednak uwzględnić fakt, że grupa podmiotów powinna być w stanie wygenerować zasoby wystarczające do ustanowienia skutecznego systemu kontroli wewnętrznych opartego na wykwalifikowanych pracownikach.

([1]) Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 1.

(7) W celu dostarczenia dowodów zgodności oraz umożliwienia wymiany informacji i dzielenia się wiedzą należy ustanowić wykaz dokumentów i zapisów, które grupa podmiotów musi przechowywać do celów systemu kontroli wewnętrznych.

(8) System kontroli wewnętrznych powinien stanowić podstawę certyfikacji grupy podmiotów. W związku z tym kierownicy systemu kontroli wewnętrznych powinni być zobowiązani do informowania właściwego organu lub, w stosownych przypadkach, organu kontrolnego lub jednostki certyfikującej wydających certyfikat o najważniejszych kwestiach, takich jak podejrzenia niezgodności z przepisami, zawieszenia lub wycofania członków, oraz o wszelkich zakazach wprowadzania do obrotu produktów jako produkty ekologiczne lub produkty w okresie konwersji.

(9) W rozdziale VI rozporządzenia (UE) 2018/848 ustanowiono przepisy dotyczące kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych. W celu zapewnienia zharmonizowanych warunków wdrażania tego rozporządzenia należy określić pewne dodatkowe przepisy.

(10) W celu zapewnienia ciągłości obecnych krajowych systemów kontroli w państwach członkowskich należy ustanowić przepisy dotyczące minimalnego odsetka kontroli urzędowych i pobierania próbek.

(11) W celu wyeliminowania znacznych rozbieżności w obecnym stosowaniu krajowych katalogów środków w państwach członkowskich należy ustanowić wspólny wzór katalogu środków oraz określić dalsze wytyczne dotyczące klasyfikowania niezgodności z przepisami oraz odpowiednie środki.

(12) Informacje o jakimkolwiek podejrzeniu niezgodności z przepisami lub jakiejkolwiek stwierdzonej niezgodności z przepisami, która ma wpływ na integralność produktów ekologicznych lub produktów w okresie konwersji, powinny być bezpośrednio i jak najskuteczniej wymieniane między państwami członkowskimi i Komisją, przede wszystkim w celu umożliwienia wszystkim zainteresowanym właściwym organom przeprowadzenia urzędowych postępowań wyjaśniających i zastosowania niezbędnych środków zgodnie z wymogami art. 29 ust. 1 i 2, art. 41 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 42 rozporządzenia (UE) 2018/848. Ponadto należy określić szczegóły i procedury dotyczące wymiany tych informacji, w tym funkcje systemu informatycznego rolnictwa ekologicznego. W tym kontekście w niniejszym rozporządzeniu należy również wyjaśnić, że w przypadku jakiegokolwiek podejrzenia lub stwierdzonej niezgodności z przepisami, która ma wpływ na integralność produktów ekologicznych lub produktów w okresie konwersji, wykrytej przez organ kontrolny lub jednostkę certyfikującą, informacje takie należy niezwłocznie przekazać właściwym organom. Ponadto niniejsze rozporządzenie powinno określać, które informacje powinny być co najmniej wymieniane przez organy kontrolne i jednostki certyfikujące z innymi organami kontrolnymi i jednostkami certyfikującymi oraz ich właściwymi organami, a także powinno nakładać na właściwe organy obowiązek wprowadzenia odpowiednich środków i ustanowienia udokumentowanych procedur w celu umożliwienia takiej wymiany informacji na ich terytorium.

(13) Grupy podmiotów w państwach trzecich prowadzące działalność zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 834/2007 ([2]) oraz rozporządzeniami Komisji (WE) nr 889/2008 ([3]) i (WE) nr 1235/2008 ([4]) mogą mieć liczbę członków znacznie wyższą niż maksymalna liczba ustalona w niniejszym rozporządzeniu. Ustanowienie nowych grup podmiotów spełniających ten nowy wymóg może wymagać dokonania wymiernych dostosowań w celu ustanowienia odpowiedniego podmiotu prawnego, systemu kontroli wewnętrznych oraz elementów niezbędnych do certyfikacji przez organ kontrolny lub jednostkę certyfikującą. W związku z tym należy przewidzieć okres przejściowy wynoszący maksymalnie 3 lata od dnia 1 stycznia 2022 r. w odniesieniu do tych grup podmiotów, aby umożliwić im dokonanie niezbędnych dostosowań w celu przestrzegania wymogu dotyczącego nowej maksymalnej liczby.

(14) Wymóg związany z krajowym katalogiem środków może oznaczać zmianę już istniejących krajowych katalogów środków opracowanych dotychczas w państwach członkowskich zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 834/2007 i (WE) nr 889/2008. W związku z tym należy przewidzieć okres przejściowy wynoszący maksymalnie 1 rok od dnia 1 stycznia 2022 r. dla wszystkich państw członkowskich w odniesieniu do tych istniejących krajowych katalogów środków, aby umożliwić im dokonanie niezbędnych ulepszeń lub zastąpienie ich krajowych katalogów środków w celu przestrzegania nowych wymogów.

([2]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

([3]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. L 250 z 18.9.2008, s. 1).

([4]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 25).

(15) W celu zapewnienia jasności i pewności prawa niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2018/848.

(16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Produkcji Ekologicznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Etapy procedury stosowane przez podmioty w przypadku podejrzenia niezgodności z przepisami z powodu obecności niedopuszczonych produktów lub substancji

1. W celu sprawdzenia, czy podejrzenie jest uzasadnione zgodnie z art. 28 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/848, podmiot uwzględnia następujące elementy:

a) jeżeli podejrzenie niezgodności z przepisami dotyczy przywożonego produktu ekologicznego lub przywożonego produktu w okresie konwersji, podmiot sprawdza, czy:

   (i) informacje na etykiecie produktu ekologicznego lub produktu w okresie konwersji oraz informacje zawarte w dokumentach towarzyszących są zgodne;

   (ii) informacje dotyczące certyfikatu przedstawionego przez dostawcę odnoszą się do faktycznie zakupionego produktu;

b) jeżeli istnieje podejrzenie, że przyczyna obecności niedozwolonych produktów lub substancji leży po stronie podmiotu, podmiot ten bada wszelkie możliwe przyczyny obecności niedopuszczonych produktów lub substancji.

2. Jeżeli podmiot gospodarczy poinformuje właściwy organ lub, w stosownych przypadkach, organ kontrolny lub jednostkę certyfikującą zgodnie z art. 28 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) 2018/848 o uzasadnionym podejrzeniu lub jeżeli podejrzenia nie można wyeliminować, podmiot przedstawia, w razie potrzeby i w miarę dostępności, co najmniej następujące elementy:

a) informacje i dokumenty dotyczące dostawcy (specyfikacja wysyłkowa, faktura, certyfikat dostawcy, świadectwo kontroli produktów ekologicznych);

b) identyfikowalność produktu wraz z identyfikacją partii, ilością zapasów oraz ilością sprzedanego produktu;

c) wyniki badań z akredytowanego laboratorium, w stosownych przypadkach i w miarę dostępności;

d) karta pobierania próbek z wyszczególnieniem czasu, miejsca i metody zastosowanej do pobrania próbki;

e) wszelkie informacje na temat wszelkich wcześniejszych podejrzeń w odniesieniu do konkretnego niedopuszczonego produktu lub substancji;

f) wszelkie inne istotne dokumenty mające na celu wyjaśnienie sprawy.

Artykuł 2

Metodyka urzędowego postępowania wyjaśniającego

1. Nie naruszając przepisów art. 38 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/848, podczas przeprowadzania urzędowego postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w art. 29 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia, właściwe organy lub, w stosownych przypadkach, jednostki certyfikujące lub organy kontrolne określają co najmniej:

a) nazwę, identyfikację partii, własność i fizyczną lokalizację danych produktów ekologicznych lub produktów w okresie konwersji;

b) czy dane produkty są nadal wprowadzane do obrotu jako produkty ekologiczne, produkty w okresie konwersji lub stosowane w produkcji ekologicznej;

c) rodzaj, nazwę, ilość i inne istotne informacje dotyczące obecnych niedopuszczonych produktów lub substancji;

d) na jakim etapie produkcji, przygotowania, przechowywania lub dystrybucji i gdzie dokładnie wykryto obecność niedopuszczonych produktów lub substancji, w szczególności w odniesieniu do produkcji roślinnej, niezależnie od tego, czy próbka została pobrana przed zbiorami, czy po zbiorach;

e) ewentualny wpływ na inne podmioty w łańcuchu dostaw;

f) wyniki wcześniejszych urzędowych postępowań wyjaśniających dotyczących danych produktów ekologicznych lub produktów w okresie konwersji oraz podmiotów.

2. Urzędowe postępowanie wyjaśniające prowadzi się z wykorzystaniem odpowiednich metod i technik, w tym metod i technik, o których mowa w art. 14 i art. 137 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 ([5]).

3. W wyniku urzędowego postępowania wyjaśniającego formułuje wnioski co najmniej w odniesieniu do:

a) integralności produktów ekologicznych i produktów w okresie konwersji;

b) źródła i przyczyny obecności niedopuszczonych produktów lub substancji;

c) elementów określonych w art. 29 ust. 2 lit. a), b) oraz c) rozporządzenia (UE) 2018/848.

4. Właściwe organy lub, w stosownych przypadkach, organy kontrolne lub jednostki certyfikujące sporządzają sprawozdanie końcowe w odniesieniu do każdego urzędowego postępowania wyjaśniającego. Sprawozdanie końcowe zawiera:

a) zapisy konkretnych elementów wymaganych na podstawie niniejszego artykułu;

b) zapisy informacji wymienianych z właściwym organem, innymi organami kontrolnymi i jednostkami certyfikującymi oraz Komisją w związku z tym urzędowym postępowaniem wyjaśniającym.

Artykuł 3

Warunki stosowania niektórych oznaczeń

1. Oznaczenie przewidziane dla produktów pochodzenia roślinnego wytworzonych w okresie konwersji, o których mowa w art. 30 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/848, zamieszcza się w:

a) kolorze, rozmiarze i formacie czcionki, który nie jest bardziej wyeksponowany niż opis handlowy produktu, podczas gdy całe oznaczenie składa się z liter tej samej wielkości;

b) tym samym polu widzenia co kod organu kontrolnego lub jednostki certyfikującej, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2018/848.

2. Oznaczenie kodu organu kontrolnego lub jednostki certyfikującej, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2018/848, umieszcza się w tym samym polu widzenia co logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej, jeżeli jest ono umieszczone na etykiecie.

3. Oznaczenie miejsca, w którym wyprodukowano surowce rolne, z których składa się produkt, zgodnie z art. 32 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/848, umieszcza się bezpośrednio poniżej kodu określonego w ust. 2.

Artykuł 4

Skład i wielkość grupy podmiotów

Członek grupy podmiotów rejestruje się tylko w jednej grupie podmiotów w odniesieniu do danego produktu, również wtedy, gdy podmiot jest zaangażowany w różne formy działalności związane z tym produktem.

Maksymalna wielkość grupy podmiotów wynosi 2 000 członków.

([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

Artykuł 5

Dokumenty i zapisy grupy podmiotów

Do celów systemu kontroli wewnętrznych grupa podmiotów przechowuje następujące dokumenty i zapisy:

a) wykaz członków grupy podmiotów w oparciu o rejestrację każdego członka i zawierający następujące elementy w odniesieniu do każdego członka grupy podmiotów:

   (i) nazwa (imię i nazwisko) oraz identyfikacja (kod);

   (ii) dane kontaktowe;

   (iii) data rejestracji;

   (iv) łączna powierzchnia gruntów zarządzanych przez członka, niezależnie od tego, czy jest to część ekologicznej lub nieekologicznej jednostki produkcyjnej bądź jednostki produkcyjnej w okresie konwersji;

   (v) informacje dotyczące każdej jednostki produkcyjnej lub działalności produkcyjnej: wielkość, lokalizacja (w tym mapa, w miarę dostępności), produkt, data rozpoczęcia okresu konwersji i szacowana wydajność;

   (vi) data ostatniej kontroli wewnętrznej oraz nazwisko inspektora systemu kontroli wewnętrznych;

   (vii) data ostatniej kontroli urzędowej przeprowadzonej przez właściwy organ lub, w stosownych przypadkach, organ kontrolny lub jednostkę certyfikującą oraz nazwisko inspektora;

   (viii) data i wersja wykazu;

b) umowy przystąpienia do grupy podpisane przez członka i grupę podmiotów jako osobą prawną zawierające prawa i obowiązki członka;

c) sprawozdania z kontroli wewnętrznej podpisane przez inspektora systemu kontroli wewnętrznych i członka grupy podmiotów podlegającego kontroli, zawierające co najmniej następujące elementy:

   (i) nazwa (imię i nazwisko) członka oraz lokalizacja jednostki produkcyjnej lub obiektów, w tym centrów zakupów i odbioru, w której/których prowadzona jest działalność, o której mowa w art. 36 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2018/848, będąca przedmiotem kontroli;

   (ii) data oraz godzina rozpoczęcia i zakończenia kontroli wewnętrznej;

   (iii) ustalenia dokonane podczas kontroli;

   (iv) zakres/obszar audytu;

   (v) data sporządzenia sprawozdania;

   (vi) imię i nazwisko inspektora wewnętrznego;

d) rejestr szkoleń inspektorów systemu kontroli wewnętrznych, w którego skład wchodzą:

   (i) daty szkoleń;

   (ii) przedmiot szkolenia;

   (iii) nazwisko szkoleniowca;

   (iv) podpis uczestnika szkolenia;

   (v) w stosownych przypadkach, ocena nabytej wiedzy;

e) rejestr szkoleń członków grupy podmiotów;

f) zapisy środków wprowadzonych w przypadku niezgodności z przepisami przez kierownika systemu kontroli wewnętrznych, które obejmują:

   (i) członków podlegających środkom w przypadku niezgodności z przepisami, w tym członków zawieszonych, wycofanych lub zobowiązanych do przestrzegania nowego okresu konwersji;

   (ii) dokumentację dotyczącą stwierdzonej niezgodności z przepisami;

   (iii) dokumentację dotyczącą działań następczych podjętych w związku ze środkami;

g) zapisy identyfikowalności, w tym informacje na temat ilości, w sprawie następujących czynności, w stosownych przypadkach:

   (i) zakup i dystrybucja środków produkcji w gospodarstwie, w tym materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin przez grupę;

   (ii) produkcja, w tym zbiory;

(iii) przechowywanie;

(iv) przygotowanie;

(v) dostarczanie produktów przez każdego członka do wspólnego systemu wprowadzania do obrotu;

(vi) wprowadzanie produktów do obrotu przez grupę podmiotów;

h) pisemne porozumienia i umowy między grupą podmiotów a podwykonawcami, w tym informacje na temat charakteru działalności zleconej podwykonawcom;

i) wyznaczenie kierownika systemu kontroli wewnętrznych;

j) wyznaczenie inspektorów systemu kontroli wewnętrznych oraz wykaz inspektorów systemu kontroli wewnętrznych.

Wykaz członków, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), jest aktualizowany przez kierownika systemu kontroli wewnętrznych po każdej zmianie elementów wymienionych w lit. a) ppkt (i)–(viii) i należy wskazać, czy którykolwiek z członków został zawieszony lub wycofany ze względu na środki wprowadzane w przypadku niezgodności z przepisami wynikającej z kontroli wewnętrznych lub kontroli urzędowych.

Artykuł 6

Zgłoszenia od kierownika systemu kontroli wewnętrznych

Kierownik systemu kontroli wewnętrznych niezwłocznie przekazuje właściwemu organowi lub, w stosownych przypadkach, organowi kontrolnemu lub jednostce certyfikującej następujące informacje:

a) wszelkie podejrzenie wystąpienia znacznej i krytycznej niezgodności z przepisami;

b) wszelkie zawieszenie lub wycofanie członka lub jednostki produkcyjnej lub obiektu, w tym centrów zakupów i odbioru, z grupy;

c) wszelki zakaz wprowadzania do obrotu produktu jako produktu ekologicznego lub produktu w okresie konwersji, włącznie z nazwiskiem danego członka lub członków, odpowiednie ilości oraz informacje dotyczące partii.

Artykuł 7

Minimalny odsetek kontroli i pobierania próbek

Następujące przepisy dotyczące minimalnego odsetka mają zastosowanie do kontroli urzędowych, o których mowa w art. 38 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/848, przeprowadzanych przez każdy właściwy organ lub, w stosownych przypadkach, organ kontrolny lub jednostkę certyfikującą w zależności od ryzyka wystąpienia niezgodności z przepisami:

a) co najmniej 10 % wszystkich kontroli urzędowych podmiotów lub grup podmiotów przeprowadza się co roku bez uprzedzenia;

b) co najmniej 10 % dodatkowych kontroli oprócz tych, o których mowa w art. 38 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/848, przeprowadza się co roku;

c) co najmniej 5 % liczby podmiotów, z wyjątkiem podmiotów zwolnionych zgodnie z art. 34 ust. 2 i art. 35 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2018/848, podlega co roku pobieraniu próbek zgodnie z art. 14 lit. h) rozporządzenia (UE) 2017/625;

d) co najmniej 2 % liczby członków każdej grupy podmiotów podlega co roku pobieraniu próbek zgodnie z art. 14 lit. h) rozporządzenia (UE) 2017/625;

e) co najmniej 5 % podmiotów będących członkami grupy podmiotów, ale nie mniej niż 10 członków, podlega co roku ponownej kontroli. W przypadku gdy grupa podmiotów liczy najwyżej 10 członków, wszyscy członkowie podlegają kontroli w związku z weryfikacją zgodności, o której mowa w art. 38 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/848.

Artykuł 8

Środki stosowane w przypadku stwierdzenia niezgodności z przepisami

Właściwe organy mogą korzystać z jednolitych ustaleń określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia w celu opracowania krajowego katalogu środków, o którym mowa w art. 41 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/848.

Ten krajowy katalog środków obejmuje co najmniej:

a) wykaz niezgodności z przepisami wraz z odniesieniem do przepisów szczegółowych rozporządzenia (UE) 2018/848 lub aktu delegowanego bądź wykonawczego przyjętego zgodnie z tym rozporządzeniem;

b) zaklasyfikowanie niezgodności z przepisami do trzech kategorii: nieznaczne, znaczne i krytyczne, z uwzględnieniem co najmniej następujących kryteriów:

   (i) stosowanie środków ostrożności, o których mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848, oraz własnych kontroli, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/625;

   (ii) wpływ na integralność produktów ekologicznych lub produktów w okresie konwersji;

   (iii) zdolność systemu identyfikowalności do zlokalizowania danego produktu lub produktów w łańcuchu dostaw;

   (iv) odpowiedź właściwego organu lub, w stosownych przypadkach, organu kontrolnego lub jednostki certyfikującej na poprzednie wnioski;

c) środki odpowiadające różnym kategoriom niezgodności z przepisami.

Artykuł 9

Wymiana informacji

1. Do celów art. 43 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848 właściwe organy korzystają z systemu informatycznego rolnictwa ekologicznego oraz wzorów określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia w celu wymiany informacji z Komisją i innymi państwami członkowskimi zgodnie z następującymi zasadami:

a) państwo członkowskie (powiadamiające państwo członkowskie) powiadamia Komisję i odpowiednie państwo lub państwa członkowskie (powiadomione państwo lub państwa członkowskie) przynajmniej w następujących sytuacjach:

   (i) gdy podejrzewana lub stwierdzona niezgodność z przepisami ma wpływ na integralność produktów ekologicznych lub produktów w okresie konwersji pochodzących z innego państwa członkowskiego;

   (ii) gdy podejrzewana lub stwierdzona niezgodność z przepisami ma wpływ na integralność produktów ekologicznych lub produktów w okresie konwersji przywożonych z państwa trzeciego zgodnie z art. 45 ust. 1 lub art. 57 rozporządzenia (UE) 2018/848;

   (iii) gdy podejrzewana lub stwierdzona niezgodność z przepisami ma wpływ na integralność produktów ekologicznych lub produktów w okresie konwersji pochodzących z powiadamiającego państwa członkowskiego, ponieważ może mieć konsekwencje dla co najmniej jednego powiadomionego państwa członkowskiego (powiadomienie o zagrożeniu);

b) w sytuacjach, o których mowa w lit. a) ppkt (i) oraz (ii), powiadomione państwo członkowskie lub państwa członkowskie udzielają odpowiedzi w terminie 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania powiadomienia i informują o wprowadzonych działaniach i środkach, w tym o wynikach urzędowego postępowania wyjaśniającego, oraz przekazują wszelkie inne dostępne informacje lub informacje wymagane przez powiadamiające państwo członkowskie;

c) powiadamiające państwo członkowskie może zwrócić się do powiadamianego państwa członkowskiego lub powiadamianych państw członkowskich o wszelkie niezbędne dodatkowe informacje;

d) powiadamiające państwo członkowskie dokonuje, tak szybko jak to możliwe, niezbędnych wpisów i aktualizacji w systemie informatycznym rolnictwa ekologicznego, w tym aktualizacji dotyczących wyników jego własnych urzędowych postępowań wyjaśniających;

e) w sytuacji, o której mowa w lit. a) ppkt (ii), oraz gdy Komisja jest powiadamiana przez państwo członkowskie, Komisja informuje właściwy organ lub, w stosownych przypadkach, organ kontrolny lub jednostkę certyfikującą państwa trzeciego.

2. Oprócz obowiązku informowania, o którym mowa w art. 32 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/625, organ kontrolny lub jednostka certyfikująca niezwłocznie informują właściwy organ, który powierzył mu/jej lub przekazał mu/jej niektóre zadania związane z kontrolami urzędowymi lub niektóre zadania związane z innymi czynnościami urzędowymi zgodnie z art. 4 ust. 3 i art. 28 ust. 1 lub art. 31 tego rozporządzenia, o wszelkich podejrzeniach lub stwierdzonych niezgodnościach z przepisami mających wpływ na integralność produktów ekologicznych lub produktów w okresie konwersji. Organ kontrolny lub jednostka certyfikująca przekazuje również wszelkie inne informacje wymagane przez ten właściwy organ.

3. Do celów art. 43 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/848, w przypadku gdy podmioty lub grupy podmiotów lub ich podwykonawcy podlegają kontrolom prowadzonym przez różne organy kontrolne lub jednostki certyfikujące, te organy kontrolne i jednostki certyfikujące wymieniają stosowne informacje dotyczące operacji objętych zakresem ich kontroli.

4. Do celów art. 43 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/848, w przypadku gdy podmioty lub grupy podmiotów lub ich podwykonawcy zmieniają swój organ kontrolny lub jednostkę certyfikującą, takie podmioty lub organ kontrolny lub jednostka certyfikująca niezwłocznie powiadamiają właściwy organ o tej zmianie.

Nowy organ kontrolny lub jednostka certyfikująca zwraca się do poprzedniego organu kontrolnego lub poprzedniej jednostki certyfikującej o dokumentację kontrolną podmiotu lub grupy podmiotów, których to dotyczy. Poprzedni organ kontrolny lub jednostka certyfikująca przekazuje niezwłocznie nowemu organowi kontrolnemu lub nowej jednostce certyfikującej dokumentację kontrolną podmiotu lub grupy podmiotów, których to dotyczy, w tym pisemny raport, o którym mowa w art. 38 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2018/848, status certyfikacji, wykaz niezgodności z przepisami oraz odpowiednie środki wprowadzone przez poprzedni organ kontrolny lub poprzednią jednostkę certyfikującą.

Nowy organ kontrolny lub jednostka certyfikująca gwarantują, że niezgodności z przepisami odnotowane w dokumentacji przez poprzedni organ kontrolny lub poprzednią jednostkę certyfikującą zostały lub zostaną uwzględnione przez podmiot.

5. Do celów art. 43 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/848, w przypadku gdy podmioty lub grupy podmiotów podlegają kontroli identyfikowalności i kontroli bilansowania masy, organy kontrolne i jednostki certyfikujące wymieniają odpowiednie informacje umożliwiające zakończenie tych kontroli.

6. Właściwe organy wprowadzają odpowiednie środki i ustanawiają udokumentowane procedury w celu umożliwienia wymiany informacji między nimi a organami kontrolnymi lub jednostkami certyfikującymi, którym przyznały lub przekazały niektóre zadania związane z kontrolami urzędowymi lub niektóre zadania związane z innymi czynnościami urzędowymi, jak również między tymi organami kontrolnymi lub jednostkami certyfikującymi.

Artykuł 10

Przepisy przejściowe

1. Grupy podmiotów w państwach trzecich przestrzegające przepisów rozporządzeń (WE) nr 834/2007, (WE) nr 889/2008 i (WE) nr 1235/2008 przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do których konieczne są istotne zmiany administracyjne, prawne i strukturalne odnośnie do maksymalnej wielkości grupy podmiotów określonej w art. 4 akapit drugi niniejszego rozporządzenia, stosują się do tego przepisu najpóźniej od dnia 1 stycznia 2025 r.

2. Krajowy katalog środków opracowany zgodnie z art. 8 stosuje się najpóźniej od dnia 1 stycznia 2023 r.

Artykuł 11

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Jednolite ustalenia w celu opracowania i stosowania krajowego katalogu środków, o którym mowa w art. 8

1. Właściwe organy mogą klasyfikować przypadki niezgodności z przepisami jako niezgodności nieznaczne, znaczne lub krytyczne na podstawie kryteriów klasyfikacji określonych w art. 8, jeżeli zachodzi co najmniej jedna z następujących sytuacji:

   a) niezgodność z przepisami jest nieznaczna, jeżeli:

      (i) środki ostrożności są proporcjonalne i odpowiednie, a kontrole wprowadzone przez podmiot są skuteczne;

      (ii) niezgodność z przepisami nie ma wpływu na integralność produktu ekologicznego lub produktu w okresie konwersji;

      (iii) system identyfikowalności może zlokalizować dany produkt/dane produkty w łańcuchu dostaw oraz możliwy jest zakaz wprowadzania do obrotu produktów z odniesieniem do produkcji ekologicznej;

   b) niezgodność z przepisami jest znaczna, jeżeli:

      (i) środki ostrożności nie są proporcjonalne i odpowiednie, a kontrole wprowadzone przez podmiot są nieskuteczne;

      (ii) niezgodność z przepisami ma wpływ na integralność produktu ekologicznego lub produktu w okresie konwersji;

      (iii) podmiot nie skorygował w odpowiednim czasie nieznacznej niezgodności z przepisami;

      (iv) system identyfikowalności może zlokalizować dany produkt/dane produkty w łańcuchu dostaw oraz możliwy jest zakaz wprowadzania do obrotu produktów z odniesieniem do produkcji ekologicznej;

   c) niezgodność z przepisami jest krytyczna, jeżeli:

      (i) środki ostrożności nie są proporcjonalne i odpowiednie, a kontrole wprowadzone przez podmiot są nieskuteczne;

      (ii) niezgodność z przepisami ma wpływ na integralność produktu ekologicznego lub produktu w okresie konwersji;

      (iii) podmiot nie koryguje wcześniejszych znacznych niezgodności z przepisami lub wielokrotnie nie koryguje innych kategorii niezgodności z przepisami;

      (iv) brak informacji z systemu identyfikowalności dotyczącej zlokalizowania danego produktu/danych produktów w łańcuchu dostaw, a zakaz wprowadzania do obrotu produktów z odniesieniem do produkcji ekologicznej nie jest możliwy;

2) Środki

Właściwe organy lub, w stosownych przypadkach, organy kontrolne lub jednostki certyfikujące mogą zastosować co najmniej jeden z następujących środków w sposób proporcjonalny do wymienionych kategorii przypadków niezgodności z przepisami:

Kategoria niezgodności z przepisami	Środek
Nieznaczna	Przedłożenie przez podmiot planu działania w terminie wyznaczonym na skorygowanie niezgodności z przepisami
Znaczna	Brak odniesienia do produkcji ekologicznej w znakowaniu i reklamie całej przedmiotowej partii lub serii produkcyjnej (uprawy lub zwierzęta) zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848 Wymagany nowy okres konwersji Ograniczenie zakresu certyfikatu

	Poprawa wdrażania środków ostrożności i kontroli przeprowadzonych przez podmiot w celu zapewnienia zgodności
Krytyczna	Brak odniesienia do produkcji ekologicznej w znakowaniu i reklamie całej przedmiotowej partii lub serii produkcyjnej (uprawy lub zwierzęta) zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848 Zakaz wprowadzania do obrotu produktów zawierających odniesienie do produkcji ekologicznej w danym okresie zgodnie z art. 42 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/848 Wymagany nowy okres konwersji Ograniczenie zakresu certyfikatu Zawieszenie certyfikatu Wycofanie certyfikatu

ZAŁĄCZNIK II

Wzory systemu informatycznego rolnictwa ekologicznego, o których mowa w art. 9

1) Wzór standardowego powiadomienia o podejrzewanej lub stwierdzonej niezgodności z przepisami

*Język pierwszy:

Język drugi:

A) **Powiadamiające państwo członkowskie:**

1) Państwo:

2) Właściwy organ – dane kontaktowe:

*3) Data powiadomienia (DD/MM/RRRR):

*4) Numer referencyjny

B) **Powiadomione państwo lub państwa członkowskie:**

*1) Państwo/państwa:

2) Właściwy organ/właściwe organy – dane kontaktowe:

C) **Produkt**

*1) Kategoria produktu:

*2) Nazwa produktu/nazwa handlowa:

*3) Państwo pochodzenia:

4) Opis produktu (wielkość i rodzaj opakowania itp.) – proszę dołączyć skopiowaną lub zeskanowaną pieczęć lub etykietę:

5) Identyfikacja partii (np. numer partii, numer dostawy, data dostawy itp.):

6) Inne informacje:

D) **Identyfikowalność:**

Proszę szczegółowo opisać cały łańcuch dostaw:

1) Producent – dane kontaktowe – właściwy organ lub, w stosownych przypadkach, organ kontrolny lub jednostka certyfikująca:

2) Przetwórca/sprzedawca w państwie pochodzenia – dane kontaktowe – właściwy organ lub, w stosownych przypadkach, organ kontrolny lub jednostka certyfikująca:

3) Importer w państwie powiadamiającym – dane kontaktowe – właściwy organ lub, w stosownych przypadkach, organ kontrolny lub jednostka certyfikująca:

4) Hurtownik – dane kontaktowe – właściwy organ lub, w stosownych przypadkach, organ kontrolny lub jednostka certyfikująca:

5) Detalista lub inny podmiot w państwie powiadamiającym, w którym wykryto niezgodność z przepisami – dane kontaktowe – właściwy organ lub, w stosownych przypadkach, organ kontrolny lub jednostka certyfikująca:

Organ (organy):

Inne podmioty:

E) **Niezgodność z przepisami, podejrzenie niezgodności z przepisami, inny stwierdzony problem:**

*1) Charakter niezgodność z przepisami/podejrzenia niezgodności z przepisami/innego stwierdzonego problemu. Jaką niezgodność z przepisami/podejrzenie niezgodności z przepisami/inny problem stwierdzono?:

*Pod jakim względem stanowi to niezgodność z przepisami/podejrzenie niezgodności z przepisami/inny problem stwierdzony w kontekście rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 ([1])?:

2) Kontekst wykrycia niezgodności z przepisami/podejrzenia niezgodności z przepisami/innego stwierdzonego problemu – proszę załączyć kopię faktury lub innych dokumentów potwierdzających:

Data wykrycia niezgodności z przepisami/podejrzenia niezgodności z przepisami/innego stwierdzonego problemu (DD/MM/RRRR):

Miejsce wykrycia niezgodności z przepisami/podejrzenia niezgodności z przepisami/innego stwierdzonego problemu:

3) Analiza próbek/testy (jeżeli dotyczy) – proszę załączyć kopię sprawozdania z analizy:

Data pobierania próbek/testu (DD/MM/RRRR):

Miejsce pobierania próbek/testu:

Data analizy – sprawozdanie (DD/MM/RRRR):

Szczegółowe informacje (nazwa laboratorium, zastosowane metody, wyniki):

Nazwy wykrytych substancji:

Poziom wykrytych pozostałości:

Czy poziom przekracza ogólnie dozwolony próg w żywności (lub paszy)?

Czy został przekroczony poziom, powyżej którego wymagane jest oznaczenie zawartości GMO?

F) **Wpływ na rynek:**

1) Czy zakazano wprowadzania produktu do obrotu, wycofano produkt z rynku lub wprowadzono go do obrotu?

2) Którym podmiotom przekazano już informację?

3) Czy dotyczy to innych państw członkowskich? Jeśli tak, których?

G) **Wprowadzone środki:**

1) Czy wprowadzono jakieś środki dobrowolne (w odniesieniu do produktu/podmiotu/rynku)?:

2) Czy wprowadzono jakieś środki obowiązkowe?:

3) Jaki jest zakres zastosowanych środków (krajowy, regionalny, eksportowy itp.)?:

4) Data wejścia w życie: (DD/MM/RRRR):

5) Czas trwania (w miesiącach):

6) Uzasadnienie/podstawa prawna zastosowanych środków:

7) Który właściwy organ lub, w stosownych przypadkach, organ kontrolny lub jednostka certyfikująca zdecydował/zdecydowała o przyjęciu środków?:

H) **Inne informacje/Ocena:**

I) **Załączniki:**

Skopiowana lub zeskanowana dokumentacja produktu (pieczęć, etykieta itp.). Kopia faktury, dokumentacji lub dokumentu przewozowego bądź polecenia dostawy. Sprawozdanie z analizy lub wszelkie inne istotne dokumenty:

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 1).

2) Wzór standardowej odpowiedzi na standardowe powiadomienie o podejrzewanej lub stwierdzonej niezgodności z przepisami

*Język pierwszy:

Język drugi:

Wersja odpowiedzi:

A. **Powiadomione państwo członkowskie:**

1) Państwo:

2) Właściwy organ – dane kontaktowe:

*3) Data (DD/MM/RRRR):

*4) Numer referencyjny:

B. **Powiadomienie:**

1) Państwo:

2) Właściwy organ – dane kontaktowe:

*3) Data powiadomienia (DD/MM/RRRR):

*4) Numer referencyjny powiadomienia (taki sam jak w pkt A.4 powiadomienia):

*5) Produkt:

6) Niezgodność z przepisami/podejrzenie niezgodności z przepisami/inny stwierdzony problem:

C. **Postępowanie wyjaśniające:**

1) Który(-e) właściwy(-e) organ(-y) lub, w stosownych przypadkach, organ(-y) kontrolny(-e) lub jednostka(-i) certyfikująca (-e) jest(są) odpowiedzialny/-a(-e) za prowadzenie postępowania wyjaśniającego?:

2) Proszę opisać współpracę między różnymi podmiotami i właściwym(-i) organem(-ami) lub, w stosownych przypadkach, zaangażowanym(-i) organem(-ami) kontrolnym(-i) lub jednostką(-ami) certyfikującą(-ymi) w różnych zaangażowanych państwach (jeżeli dotyczy)?:

3) Jakie metody/procedury wyjaśniające zastosowano?:

Na przykład, czy odnośne podmioty zostały poddane szczególnej kontroli?:

Czy pobrano próbki i poddano je analizie?:

4) Jakie są wyniki postępowania wyjaśniającego?:

Jakie są wyniki kontroli/analizy (jeżeli dotyczy)?:

Czy wyjaśniono przyczynę niezgodności z przepisami/podejrzenia niezgodności z przepisami/innego stwierdzonego problemu?:

Jak oceniają Państwo wagę niezgodności z przepisami/podejrzenia niezgodności z przepisami/innego stwierdzonego problemu?:

5) Czy przyczyna zanieczyszczenia/niezgodności z przepisami/podejrzenia niezgodności z przepisami/innego stwierdzonego problemu oraz odpowiedzialność podmiotów została ustalona i wykazana?:

Czy w ciągu ostatnich 3 lat zidentyfikowane podmioty były zamieszane w inne przypadki niezgodności z przepisami/podejrzenia niezgodności z przepisami/inny stwierdzony problem?:

D. **Środki i sankcje:**

*1) Jakie środki zapobiegawcze i naprawcze zastosowano (np. w odniesieniu do dystrybucji produktu/obrotu produktem na rynku unijnym i rynkach państw trzecich)?:

2) Jakie działania podjęto wobec odnośnych podmiotów lub produktów w przypadku wykrycia niezgodności z przepisami/podejrzenia niezgodności z przepisami/innego stwierdzonego problemu? ([2]):

*Tryb działania (forma pisemna, upomnienie itp.)?:

Czy certyfikat producenta/przetwórcy został ograniczony, zawieszony lub wycofany?:

Data wejścia w życie działań (jeżeli dotyczy) (DD/MM/RRRR):

Czas trwania działań (jeżeli dotyczy) (w miesiącach):

Właściwy organ lub, w stosownych przypadkach, organ kontrolny lub jednostka certyfikująca, która podjęła decyzję o zastosowaniu i zastosowała działania (jeżeli dotyczy):

3) Czy planowane są dodatkowe kontrole odnośnych podmiotów?

4) Jakie inne środki właściwy organ lub, w stosownych przypadkach, organ kontrolny lub jednostka certyfikująca planuje zastosować celem zapobieżenia podobnym przypadkom?

E. **Inne informacje:**

F. **Załączniki:**

3) Wzór powiadomienia o zagrożeniu

1. **Pochodzenie i status powiadomienia**

Państwo powiadamiające:

Właściwy organ:

2. **Powiadomione państwo lub państwa**

Państwo	**Właściwy organ**	**Koordynator**	**Zakres**

3. **Niezgodność z przepisami**, **nadużycie finansowe, inny problem i ich podejrzenie (zwane dalej „niezgodnością z przepisami”)**

Tytuł:

Opis:
Jak oceniają Państwo wagę niezgodności z przepisami?

Którym podmiotom przekazano już informację?

Kontekst wykrycia
Data:

Miejsce:

Osoba/podmiot, który wykrył niezgodność z przepisami:

Przedmiotowe przepisy Unii (odniesienie(-a)):

4. **Identyfikowalność produktu**

Opis

Nazwa:

Marka/nazwa handlowa:

Pozostałe aspekty:

Przesyłka

Numer przesyłki/partii/dostawy:

Państwo pochodzenia:

Całkowita masa netto/brutto, objętość:

Inne informacje:

([2]) Środek na podstawie art. 29 ust. 1 i 2, art. 41 ust. 1–4 i art. 42 rozporządzenia (UE) 2018/848.

Łańcuch dostaw – opis podmiotów (nazwa – rodzaj – dane kontaktowe – jednostka certyfikująca/organ kontrolny (wraz z danymi kontaktowymi))

5. **Zastosowane środki**

0. Jeszcze nie zastosowano środków (proszę wyjaśnić dlaczego)

1. Zakaz wprowadzania produktu do obrotu (podstawa – data – ilości)

2. Obniżenie w klasyfikacji produktu do klasy zwykłej (podstawa – data – ilości – od/do)

3. Zawieszenie certyfikatu podmiotu (od/do – zakres)

4. Wycofanie certyfikatu podmiotu (od dnia)

5. Inne środki (proszę opisać)

6. **Inne informacje**

7. **Pliki**

4) Wzór standardowego międzynarodowego powiadomienia o podejrzewanej lub stwierdzonej niezgodności z przepisami

Państwo powiadamiające:

Państwo:

Dane o powiadamianym podmiocie:
Rodzaj powiadamianego podmiotu:
Kod podmiotu:
Wersja podmiotu:
Nazwa:
Ulica:
Kod pocztowy:
Miejscowość:
Tel.
E-mail:
Faks:
Link do strony internetowej:
URL:
Uwagi:

A) **Produkt**

*1) Państwo pochodzenia:

*2) Kategoria produktu:

*3) Nazwa produktu/nazwa handlowa:

4) Opis produktu (wielkość i rodzaj opakowania itp.) – proszę dołączyć skopiowaną lub zeskanowaną pieczęć lub etykietę:

5) Identyfikacja partii (np. numer partii, numer dostawy, data dostawy itp.):

6) Inne informacje:

B) Identyfikowalność:

Proszę szczegółowo opisać cały łańcuch dostaw:

1) Producent – dane kontaktowe – organ kontrolny lub jednostka certyfikująca:

2) Przetwórca/sprzedawca/eksporter w państwie pochodzenia – dane kontaktowe – organ kontrolny lub jednostka certyfikująca:

3) Importer w państwie powiadamiającym – dane kontaktowe – organ kontrolny lub jednostka certyfikująca:

4) Hurtownik – dane kontaktowe – organ kontrolny lub jednostka certyfikująca:

5) Detalista lub inny podmiot w państwie powiadamiającym, w którym wykryto niezgodność z przepisami – dane kontaktowe – organ kontrolny lub jednostka certyfikująca:

Organ (organy):

Inne podmioty:

C) **Niezgodność z przepisami, podejrzenie niezgodności z przepisami, inny stwierdzony problem:**

*1) Charakter niezgodność z przepisami/podejrzenia niezgodności z przepisami/innego stwierdzonego problemu. Jaką niezgodność z przepisami/podejrzenie niezgodności z przepisami/inny problem stwierdzono?:

*Pod jakim względem stanowi to niezgodność z przepisami/podejrzenie niezgodności z przepisami/inny problem stwierdzony w kontekście rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 ([3])?:

2) Kontekst wykrycia niezgodności z przepisami/podejrzenia niezgodności z przepisami/innego stwierdzonego problemu – proszę załączyć kopię faktury lub innych dokumentów potwierdzających:

Data wykrycia niezgodności z przepisami/podejrzenia niezgodności z przepisami/innego stwierdzonego problemu (DD/MM/RRRR):

Miejsce wykrycia niezgodności z przepisami/podejrzenia niezgodności z przepisami/innego stwierdzonego problemu:

3) Analiza próbek/testy (jeżeli dotyczy) – proszę załączyć kopię sprawozdania z analizy:

Data pobierania próbek/testu (DD/MM/RRRR):

Miejsce pobierania próbek/testu:

Data analizy – sprawozdanie (DD/MM/RRRR):

Szczegółowe informacje (nazwa laboratorium, zastosowane metody, wyniki):

Nazwy wykrytych substancji:

Poziom wykrytych pozostałości:

Czy poziom przekracza ogólnie dozwolony próg w żywności (lub paszy)?

Czy został przekroczony poziom, powyżej którego wymagane jest oznaczenie zawartości GMO?

D) **Wpływ na rynek:**

1) Czy zakazano wprowadzania produktu do obrotu lub wycofano go rynku?

2) Którym podmiotom przekazano już informację?

3) Czy dotyczy to innych państw członkowskich? Jeśli tak, których?

E) **Wprowadzone środki:**

1) Czy wprowadzono jakieś środki dobrowolne (w odniesieniu do produktu/podmiotu/rynku)?:

2) Czy wprowadzono jakieś środki obowiązkowe?:

3) Jaki jest zakres zastosowanych środków (krajowy, regionalny, eksportowy itp.)?:

4) Data wejścia w życie: (DD/MM/RRRR):

5) Czas trwania (w miesiącach):

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 1).

6) Uzasadnienie/podstawa prawna zastosowanych środków:

7) Który właściwy organ lub, w stosownych przypadkach, organ kontrolny lub jednostka certyfikująca zdecydował/zdecydowała o przyjęciu środków?:

F) **Inne informacje/Ocena:**

G) **Załączniki:**

Skopiowana lub zeskanowana dokumentacja produktu (pieczęć, etykieta itp.). Kopia faktury, dokumentacji lub dokumentu przewozowego bądź polecenia dostawy. Sprawozdanie z analizy lub wszelkie inne istotne dokumenty:

(*) *Pola obowiązkowe.*

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/280

z dnia 22 lutego 2021 r.

zmieniające rozporządzenia (UE) 2015/1222, (UE) 2016/1719, (UE) 2017/2195 i (UE) 2017/1485 w celu dostosowania ich do rozporządzenia (UE) 2019/943

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej ([1]), w szczególności jego art. 59 ust. 1 i 2 oraz art. 60 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wprowadzenie zharmonizowanych przepisów dotyczących obrotu energią elektryczną i eksploatacji sieci poprzez kodeksy i wytyczne dotyczące sieci elektroenergetycznych okazało się mieć kluczowe znaczenie dla osiągnięcia zintegrowanego rynku energii elektrycznej w Unii.

(2) Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1222 ([2]), rozporządzenie Komisji (UE) 2016/1719 ([3]), rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2195 ([4]) i rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1485 ([5]) zawierają istotne przepisy dotyczące prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego energii elektrycznej, ponieważ określono w nich szczegółowe zasady, których mają przestrzegać organy regulacyjne w celu wspólnego określenia warunków lub metod niezbędnych do dostosowania obrotu energią elektryczną i eksploatacji sieci w Unii.

(3) Praktyka związana z procesem przyjmowania warunków lub metod pokazuje, że należy wyjaśnić dwa aspekty tego procesu.

(4) Rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942 ([6]) i (UE) 2019/943 zmodyfikowano ramy regulacyjne rynku wewnętrznego energii elektrycznej, w tym proces uzgadniania warunków lub metod.

(5) Jak określono w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/942, warunki lub metody, które wcześniej wymagały zatwierdzenia przez wszystkie organy regulacyjne, są obecnie bezpośrednio przyjmowane przez Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki („Agencja"). Rozporządzenia (UE) 2019/942 i (UE) 2019/943 stanowią również, że krajowe organy regulacyjne i Agencja są uprawnione do dokonywania weryfikacji i zmiany propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod, przedłożonych przez operatorów systemów przesyłowych („OSP") i wyznaczonych operatorów rynku energii elektrycznej („NEMO").

(6) Z rozporządzeń (UE) 2019/942 i (UE) 2019/943 wynika również, że krajowe organy regulacyjne i Agencja są odpowiedzialne za przyjęcie ostatecznych tekstów warunków lub metod oraz że mają one prawo do dokonywania przeglądu i zmiany propozycji OSP lub NEMO w celu zapewnienia ich zgodności z celami rozporządzeń (UE) 2015/1222, (UE) 2016/1719, (UE) 2017/2195 i (UE) 2017/1485 oraz przyczyniania się do integracji rynkowej, niedyskryminacji, efektywnej konkurencji i prawidłowego funkcjonowania rynku energii elektrycznej.

(7) Zmiany te należy odzwierciedlić w rozporządzeniach (UE) 2015/1222, (UE) 2016/1719, (UE) 2017/2195 i (UE) 2017/1485.

([1]) Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 54.

([2]) Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiające wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (Dz.U. L 197 z 25.7.2015, s. 24).

([3]) Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/1719 z dnia 26 września 2016 r. ustanawiające wytyczne dotyczące długoterminowej alokacji zdolności przesyłowych (Dz.U. L 259 z 27.9.2016, s. 42).

([4]) Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2195 z dnia 23 listopada 2017 r. ustanawiające wytyczne dotyczące bilansowania (Dz.U. L 312 z 28.11.2017, s. 6).

([5]) Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1485 z dnia 2 sierpnia 2017 r. ustanawiające wytyczne dotyczące pracy systemu przesyłowego energii elektrycznej (Dz.U. L 220 z 25.8.2017, s. 1).

([6]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 22).

(8) Doświadczenia związane z istniejącym procesem opracowywania warunków lub metod, w tym z najnowszym orzecznictwem i opóźnieniami w uzgadnianiu niektórych warunków lub metod, spowodowały konieczność rewizji procedury regulacyjnej w zakresie określania warunków lub metod celem zapewnienia ich terminowego przyjmowania.

(9) Zgodnie z niedawnym orzecznictwem Trybunału ([7]) rozporządzenie (UE) 2015/1222 zezwala każdemu krajowemu organowi regulacyjnemu na występowanie do OSP lub NEMO z wnioskiem o zmianę propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod. Taka możliwość może potencjalnie prowadzić do wystąpienia serii wielu indywidualnych wniosków o zmianę oraz odpowiednich zmienionych propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod, bez realistycznej perspektywy ich terminowego zatwierdzenia i wdrożenia. Mogłoby to skutkować nie tylko znacznymi opóźnieniami w opracowywaniu warunków lub metod, lecz także niepewnością prawa powodowaną przez brak koordynacji poszczególnych wniosków o zmianę propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod, ponieważ nie byłoby pewności co do tego, który z wniosków o zmianę ostatecznie przeważy. Aby uniknąć takiej sytuacji, w rozporządzeniach (UE) 2015/1222, (UE) 2016/1719, (UE) 2017/2195 i (UE) 2017/1485 należy określić jasną procedurę koordynacji wniosków o zmianę warunków lub metod.

(10) Procedura koordynowania decyzji w sprawie warunków lub metod jest identyczna w rozporządzeniach (UE) 2015/1222, (UE) 2016/1719, (UE) 2017/2195 i (UE) 2017/1485. Identyczny w przypadku tych czterech rozporządzeń jest również proces ich zmiany. Uzasadnione jest zatem przyjęcie zmian w tych czterech rozporządzeniach w drodze jednego rozporządzenia zmieniającego.

(11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 67 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/943,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2015/1222

Art. 9 rozporządzenia (UE) 2015/1222 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 9*

Przyjęcie warunków lub metod

1. OSP i NEMO opracowują warunki lub metody wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia i w odpowiednich terminach określonych w niniejszym rozporządzeniu przedkładają je Agencji lub właściwym organom regulacyjnym do zatwierdzenia. W wyjątkowych okolicznościach, zwłaszcza w przypadkach gdy termin nie może zostać dotrzymany z powodu okoliczności zewnętrznych w stosunku do sfery odpowiedzialności OSP lub NEMO, terminy ustanowienia warunków lub metod mogą zostać przedłużone przez Agencję w ramach procedur wynikających z ust. 6, przez działające wspólnie wszystkie właściwe organy regulacyjne w ramach procedur wynikających z ust. 7, a także przez właściwy organ regulacyjny w ramach procedur wynikających z ust. 8.

W przypadku gdy propozycja dotycząca ustanowienia warunków lub metod na podstawie niniejszego rozporządzenia musi zostać opracowana i zatwierdzona przez więcej niż jednego OSP lub NEMO, uczestniczący OSP i NEMO ściśle współpracują ze sobą. OSP, przy wsparciu ENTSO energii elektrycznej, oraz wszyscy NEMO regularnie powiadamiają właściwe organy regulacyjne i Agencję o postępach w opracowywaniu wspomnianych warunków lub metod.

([7]) Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. w sprawie T-332/17 *E-Control Austria przeciwko ACER*.

2. W przypadku gdy OSP lub NEMO podejmujący decyzję w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w ust. 6 nie są w stanie osiągnąć porozumienia, podejmują decyzję kwalifikowaną większością głosów. Należy uzyskać większość kwalifikowaną w ramach każdej z poszczególnych kategorii głosowania OSP i NEMO. W przypadku propozycji wymienionych w ust. 6 większość kwalifikowana oznacza następującą większość:

a) OSP lub NEMO reprezentujących co najmniej 55 % państw członkowskich; oraz

b) OSP lub NEMO reprezentujących państwa członkowskie, których liczba mieszkańców stanowi co najmniej 65 % ludności Unii.

Przy podejmowaniu decyzji w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w ust. 6 mniejszość blokująca musi obejmować OSP lub NEMO reprezentujących co najmniej cztery państwa członkowskie; w przypadku niespełnienia powyższego warunku uznaje się, że większość kwalifikowana została osiągnięta.

W przypadku decyzji podejmowanych przez OSP w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w ust. 6 każdemu państwu członkowskiemu przysługuje jeden głos. W przypadku występowania na terytorium danego państwa członkowskiego więcej niż jednego OSP państwo członkowskie rozdziela uprawnienia do głosowania wśród OSP.

W przypadku decyzji podejmowanych przez NEMO w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w ust. 6 każdemu państwu członkowskiemu przysługuje jeden głos. Każdy NEMO dysponuje liczbą głosów równą liczbie państw członkowskich, w których jest wyznaczony. W przypadku wyznaczenia na terytorium danego państwa członkowskiego więcej niż jednego NEMO państwo członkowskie rozdziela uprawnienia do głosowania wśród NEMO, uwzględniając wielkość obrotu energią elektryczną w tym państwie członkowskim w poprzednim roku budżetowym.

3. Jeżeli OSP podejmujący decyzję w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w ust. 7 nie są w stanie osiągnąć porozumienia oraz jeżeli dane regiony obejmują więcej niż pięć państw członkowskich, podejmują oni decyzję kwalifikowaną większością głosów, z wyjątkiem art. 43 ust. 1, art. 44, art. 56 ust. 1, art. 63 i art. 74 ust. 1. Należy uzyskać większość kwalifikowaną w ramach każdej z poszczególnych kategorii głosowania OSP i NEMO. W przypadku propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w ust. 7 większość kwalifikowana oznacza następującą większość:

a) OSP reprezentujących co najmniej 72 % zainteresowanych państw członkowskich; oraz

b) OSP reprezentujących państwa członkowskie, na których terytorium zamieszkuje co najmniej 65 % ludności regionu, którego to dotyczy.

Przy podejmowaniu decyzji w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w ust. 7 mniejszość blokująca musi obejmować co najmniej minimalną liczbę OSP reprezentujących ponad 35 % ludności uczestniczących państw członkowskich, a także OSP reprezentujących co najmniej jedno dodatkowe zainteresowane państwo członkowskie; w przypadku niespełnienia powyższego warunku uznaje się, że większość kwalifikowana została osiągnięta.

Decyzje w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w ust. 7 w odniesieniu do regionów obejmujących nie więcej niż pięć państw członkowskich podejmowane są przez OSP w drodze konsensusu.

W przypadku decyzji podejmowanych przez OSP w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w ust. 7 każdemu państwu członkowskiemu przysługuje jeden głos. W przypadku występowania na terytorium danego państwa członkowskiego więcej niż jednego OSP państwo członkowskie rozdziela uprawnienia do głosowania wśród OSP.

Decyzje w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w ust. 7 podejmowane są przez NEMO w drodze konsensusu.

4. Jeżeli w terminach określonych w niniejszym rozporządzeniu OSP lub NEMO nie przedłożą początkowej lub zmienionej propozycji dotyczącej ustanowienia warunków lub metod właściwym organom regulacyjnym lub Agencji zgodnie z ust. 6–8 lub ust. 12, przedkładają one właściwym organom regulacyjnym i Agencji stosowne projekty propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod i wyjaśniają, dlaczego nie osiągnięto porozumienia. Agencja, działające wspólnie wszystkie właściwe organy regulacyjne lub właściwy organ regulacyjny podejmują stosowne kroki, również w przypadku gdy nie przedłożono żadnych projektów, w celu umożliwienia przyjęcia wymaganych warunków lub metod zgodnie z, odpowiednio, ust. 6, 7 i 8, na przykład zwracając się o wprowadzenie zmian lub dokonując weryfikacji i uzupełniając projekty zgodnie z niniejszym ustępem, oraz dokonują ich zatwierdzenia.

5. Każdy organ regulacyjny lub w stosownych przypadkach Agencja, w zależności od sytuacji, zatwierdza warunki lub metody stosowane do wyznaczania lub określania jednolitego łączenia rynków dnia następnego i jednolitego łączenia rynków dnia bieżącego, opracowane przez OSP i NEMO. Są one odpowiedzialne za zatwierdzanie warunków lub metod, o których mowa w ust. 6, 7 i 8. Przed zatwierdzeniem warunków lub metod Agencja lub właściwe organy regulacyjne dokonują w razie potrzeby, po konsultacji z odpowiednimi OSP lub NEMO, weryfikacji propozycji, aby zagwarantować, że są one zgodne z celem niniejszego rozporządzenia i przyczyniają się do integracji rynkowej, niedyskryminacji, efektywnej konkurencji i prawidłowego funkcjonowania rynku.

6. Propozycje dotyczące poniższych warunków lub metod oraz wszelkie ich zmiany podlegają zatwierdzeniu przez Agencję:

a) plan dotyczący wspólnego pełnienia funkcji operatora łączenia rynków zgodnie z art. 7 ust. 3;

b) regiony wyznaczania zdolności przesyłowych zgodnie z art. 15 ust. 1;

c) metoda przekazywania danych dotyczących wytwarzania i obciążenia zgodnie z art. 16 ust. 1;

d) metoda wspólnego modelu sieci zgodnie z art. 17 ust. 1;

e) wniosek dotyczący ujednoliconej metody wyznaczania zdolności przesyłowych zgodnie z art. 21 ust. 4;

f) metoda zabezpieczająca zgodnie z art. 36 ust. 3;

g) algorytm przedstawiony przez NEMO zgodnie z art. 37 ust. 5, w tym zbiory wymogów OSP i NEMO do celów opracowania algorytmu zgodnie z art. 37 ust. 1;

h) produkty, które NEMO mogą uwzględnić w procesie jednolitego łączenia rynków dnia następnego i jednolitego łączenia rynków dnia bieżącego zgodnie z art. 40 i 53;

i) maksymalne i minimalne ceny zgodnie z art. 41 ust. 1 i art. 54 ust. 2;

j) metoda wyceny zdolności przesyłowych dnia bieżącego opracowana zgodnie z art. 55 ust. 1;

k) propozycja czasu otwarcia bramki dla międzyobszarowego rynku dnia bieżącego i czasu zamknięcia bramki dla międzyobszarowego rynku dnia bieżącego zgodnie z art. 59 ust. 1;

l) termin gwarancji rynku dnia następnego zgodnie z art. 69;

m) metoda podziału dochodu z ograniczeń zgodnie z art. 73 ust. 1.

7. Propozycje dotyczące poniższych warunków lub metod oraz wszelkie ich zmiany podlegają zatwierdzeniu przez wszystkie organy regulacyjne regionu, którego to dotyczy:

a) wspólna metoda wyznaczania zdolności przesyłowych zgodnie z art. 20 ust. 2;

b) decyzje o wprowadzeniu i czasowym wstrzymaniu wprowadzenia wyznaczania zdolności przesyłowych w oparciu o podejście FBA zgodnie z art. 20 ust. 2–6 oraz o zwolnieniach zgodnie z art. 20 ust. 7;

c) metoda koordynowanego redysponowania i zakupów przeciwnych zgodnie z art. 35 ust. 1;

d) wspólne metody wyznaczania planowanych wymian zgodnie z art. 43 ust. 1 i 56 ust. 1;

e) procedury rezerwowe zgodnie z art. 44;

f) uzupełniające aukcje regionalne zgodnie z art. 63 ust. 1;

g) warunki zapewniania alokacji typu explicit zgodnie z art. 64 ust. 2;

h) metoda podziału kosztów redysponowania lub zakupów przeciwnych zgodnie z art. 74 ust. 1.

8. Poniższe warunki lub metody oraz wszelkie ich zmiany podlegają indywidualnemu zatwierdzeniu przez każdy organ regulacyjny lub inny właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego:

a) w stosownych przypadkach wyznaczenie i odwołanie lub zawieszenie wyznaczenia NEMO zgodnie z art. 4 ust. 2, 8 i 9;

b) w stosownych przypadkach opłaty lub metody stosowane do obliczania pobieranych przez NEMO opłat związanych z obrotem na rynkach dnia następnego i dnia bieżącego zgodnie z art. 5 ust. 1;

c) propozycje poszczególnych OSP w zakresie przeglądu konfiguracji obszarów rynkowych zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. d);

d) w stosownych przypadkach wniosek dotyczący mechanizmu alokacji międzyobszarowych zdolności przesyłowych oraz innych mechanizmów zgodnie z art. 45 i 57;

e) koszty alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi zgodnie z art. 75–79;

f) w stosownych przypadkach podział kosztów regionalnych jednolitego łączenia rynków dnia następnego i dnia bieżącego zgodnie z art. 80 ust. 4.

9. Propozycja dotycząca ustanowienia warunków lub metod musi obejmować proponowane ramy czasowe ich wdrożenia oraz opis ich przewidywanego wpływu na realizację celów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Propozycje dotyczące ustanowienia warunków lub metod podlegające zatwierdzeniu przez kilka organów regulacyjnych zgodnie z ust. 7 przedkłada się Agencji w terminie jednego tygodnia od ich przedłożenia organom regulacyjnym. Propozycje dotyczące warunków lub metod podlegające zatwierdzeniu przez jeden organ regulacyjny zgodnie z ust. 8 mogą zostać przedłożone Agencji w terminie jednego miesiąca od ich przedłożenia organowi regulacyjnemu, według jego uznania, natomiast muszą zostać przedłożone Agencji, na jej wniosek, w celach informacyjnych zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/942, jeżeli Agencja uzna, że propozycja ma skutki transgraniczne. Na wniosek właściwych organów regulacyjnych Agencja wydaje w terminie trzech miesięcy opinię na temat propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod.

10. W przypadku gdy zatwierdzenie warunków lub metod zgodnie z ust. 7 lub wprowadzenie zmiany zgodnie z ust. 12 wymaga decyzji więcej niż jednego organu regulacyjnego, właściwe organy regulacyjne konsultują się między sobą, ściśle ze sobą współpracują i koordynują swoje stanowiska w celu osiągnięcia porozumienia. W stosownych przypadkach właściwe organy regulacyjne uwzględniają opinię Agencji. Organy regulacyjne lub, w zakresie swoich kompetencji, Agencja podejmują decyzje w sprawie warunków lub metod przedłożonych zgodnie z ust. 6, 7 i 8, w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania warunków lub metod przez Agencję lub organ regulacyjny lub, w stosownych przypadkach, przez ostatni zainteresowany organ regulacyjny. Bieg terminu rozpoczyna się w dniu następującym po dniu, w którym propozycja została przedłożona Agencji zgodnie z ust. 6 lub ostatniemu zainteresowanemu organowi regulacyjnemu zgodnie z ust. 7 lub, w stosownych przypadkach, organowi regulacyjnemu zgodnie z ust. 8.

11. W przypadku gdy organy regulacyjne nie były w stanie osiągnąć porozumienia w terminie, o którym mowa w ust. 10, lub na ich wspólny wniosek lub na wniosek Agencji zgodnie z art. 5 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2019/942, Agencja przyjmuje decyzję dotyczącą przedłożonych propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod w terminie sześciu miesięcy, zgodnie z art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 10 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2019/942.

12. W przypadku gdy Agencja lub działające wspólnie wszystkie organy regulacyjne lub właściwy organ regulacyjny zażądają wprowadzenia zmiany przed zatwierdzeniem warunków lub metod przedłożonych zgodnie z, odpowiednio, ust. 6, 7 i 8, właściwi OSP lub NEMO przedkładają do zatwierdzenia propozycję dotyczącą zmienionych warunków lub metod w terminie dwóch miesięcy od daty przedstawienia żądania wprowadzenia zmiany przez Agencję lub właściwe organy regulacyjne lub właściwy organ regulacyjny. Agencja lub właściwe organy regulacyjne lub właściwy organ regulacyjny podejmują decyzję w sprawie zmienionych warunków lub metod w terminie dwóch miesięcy od daty ich przedłożenia. W przypadku gdy właściwe organy regulacyjne nie były w stanie osiągnąć porozumienia w sprawie warunków lub metod zgodnie z ust. 7 w terminie dwóch miesięcy lub na ich wspólny wniosek lub na wniosek Agencji zgodnie z art. 5 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2019/942, Agencja przyjmuje decyzję dotyczącą zmienionych warunków lub metod w terminie sześciu miesięcy, zgodnie z art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 10 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2019/942. Jeżeli właściwi OSP lub NEMO nie przedłożą propozycji dotyczącej zmienionych warunków lub metod, zastosowanie ma procedura opisana w ust. 4 niniejszego artykułu.

13. Agencja lub działające wspólnie wszystkie organy regulacyjne lub właściwy organ regulacyjny, w przypadku gdy są odpowiedzialne za przyjęcie warunków lub metod zgodnie z ust. 6, 7 i 8, mogą, odpowiednio, zażądać propozycji zmian tych warunków lub metod oraz określić termin przedłożenia tych propozycji. OSP lub NEMO odpowiedzialni za opracowanie propozycji dotyczącej ustanowienia warunków lub metod mogą proponować zmiany organom regulacyjnym i Agencji.

Propozycje dotyczące zmiany warunków lub metod przedkłada się do konsultacji zgodnie z procedurą określoną w art. 12 i zatwierdza zgodnie z procedurą określoną w niniejszym artykule.

14. OSP i NEMO odpowiedzialni za ustanowienie warunków lub metod zgodnie z niniejszym rozporządzeniem publikują je w internecie po ich zatwierdzeniu przez Agencję lub właściwe organy regulacyjne lub, jeżeli takie zatwierdzenie nie jest wymagane, po ich ustanowieniu, chyba że informacje takie uznaje się za poufne zgodnie z art. 13.".

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2016/1719

Art. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1719 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 4*

Przyjęcie warunków lub metod

1. OSP opracowują warunki lub metody wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia i w odpowiednich terminach określonych w niniejszym rozporządzeniu przedkładają je Agencji lub właściwym organom regulacyjnym do zatwierdzenia. W wyjątkowych okolicznościach, zwłaszcza w przypadkach gdy termin nie może zostać dotrzymany z powodu okoliczności zewnętrznych w stosunku do sfery odpowiedzialności OSP, terminy ustanowienia warunków lub metod mogą zostać przedłużone przez Agencję w ramach procedur wynikających z ust. 6, a także wspólnie przez wszystkie właściwe organy regulacyjne w ramach procedur wynikających z ust. 7. W przypadku gdy propozycja dotycząca ustanowienia warunków lub metod na podstawie niniejszego rozporządzenia musi zostać opracowana i zatwierdzona przez więcej niż jednego OSP, uczestniczący OSP ściśle współpracują ze sobą. OSP, przy wsparciu ze strony ENTSO energii elektrycznej, regularnie powiadamiają właściwe organy regulacyjne i Agencję o postępach w opracowywaniu wspomnianych warunków lub metod.

2. W przypadku gdy OSP podejmujący decyzję w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w ust. 6 nie są w stanie osiągnąć porozumienia, podejmują decyzję kwalifikowaną większością głosów. W przypadku propozycji zgodnie z art. 6 większość kwalifikowana oznacza następującą większość:

a) OSP reprezentujących co najmniej 55 % państw członkowskich; oraz

b) OSP reprezentujących państwa członkowskie, których liczba mieszkańców stanowi co najmniej 65 % ludności Unii.

Przy podejmowaniu decyzji w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w ust. 6 mniejszość blokująca musi obejmować OSP reprezentujących co najmniej cztery państwa członkowskie; w przypadku niespełnienia powyższego warunku uznaje się, że większość kwalifikowana została osiągnięta.

W przypadku decyzji podejmowanych przez OSP w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w ust. 6 każdemu państwu członkowskiemu przysługuje jeden głos. W przypadku występowania na terytorium danego państwa członkowskiego więcej niż jednego OSP państwo członkowskie rozdziela uprawnienia do głosowania wśród OSP.

3. Jeżeli OSP podejmujący decyzję w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w ust. 7 nie są w stanie osiągnąć porozumienia oraz jeżeli dane regiony obejmują więcej niż pięć państw członkowskich, podejmują oni decyzję kwalifikowaną większością głosów. W przypadku propozycji zgodnie z art. 7 większość kwalifikowana oznacza następującą większość:

a) OSP reprezentujących co najmniej 72 % zainteresowanych państw członkowskich; oraz

b) OSP reprezentujących państwa członkowskie, na których terytorium zamieszkuje co najmniej 65 % ludności regionu, którego to dotyczy.

Przy podejmowaniu decyzji w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w ust. 7 mniejszość blokująca musi obejmować co najmniej minimalną liczbę OSP reprezentujących ponad 35 % ludności uczestniczących państw członkowskich, a także OSP reprezentujących co najmniej jedno dodatkowe zainteresowane państwo członkowskie; w przypadku niespełnienia powyższego warunku uznaje się, że większość kwalifikowana została osiągnięta.

Decyzje w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w ust. 7 w odniesieniu do regionów obejmujących nie więcej niż pięć państw członkowskich podejmowane są przez OSP w drodze konsensusu.

W przypadku decyzji podejmowanych przez OSP w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w ust. 7 każdemu państwu członkowskiemu przysługuje jeden głos. W przypadku występowania na terytorium danego państwa członkowskiego więcej niż jednego OSP państwo członkowskie rozdziela uprawnienia do głosowania wśród OSP.

4. Jeżeli w terminach określonych w niniejszym rozporządzeniu OSP nie przedłożą początkowej lub zmienionej propozycji dotyczącej ustanowienia warunków lub metod właściwym organom regulacyjnym lub Agencji zgodnie z ust. 6 i 7 lub ust. 11, przedkładają oni właściwym organom regulacyjnym i Agencji stosowne projekty propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod i wyjaśniają, dlaczego nie osiągnięto porozumienia. Agencja lub działające wspólnie wszystkie właściwe organy regulacyjne podejmują stosowne kroki, również w przypadku gdy nie przedłożono żadnych projektów, w celu umożliwienia przyjęcia wymaganych warunków lub metod zgodnie z, odpowiednio, ust. 6 lub ust. 7, na przykład zwracając się o wprowadzenie zmian lub dokonując weryfikacji i uzupełniając projekty zgodnie z niniejszym ustępem, oraz dokonują ich zatwierdzenia.

5. Każdy organ regulacyjny lub, w stosownych przypadkach, Agencja, są odpowiedzialne za zatwierdzanie warunków lub metod, o których mowa w ust. 6 i 7. Przed zatwierdzeniem warunków lub metod Agencja lub właściwe organy regulacyjne dokonują w razie potrzeby, po konsultacji z odpowiednimi OSP, weryfikacji propozycji, aby zagwarantować, że są one zgodne z celem niniejszego rozporządzenia i przyczyniają się do integracji rynkowej, niedyskryminacji, efektywnej konkurencji i prawidłowego funkcjonowania rynku.

6. Propozycje dotyczące poniższych warunków lub metod oraz wszelkie ich zmiany podlegają zatwierdzeniu przez Agencję:

a) metoda przekazywania danych dotyczących wytwarzania i obciążenia zgodnie z art. 17;

b) metoda tworzenia wspólnego modelu sieci zgodnie z art. 18;

c) wymagania dotyczące wspólnej platformy alokacji zgodnie z art. 49;

d) ujednolicony regulamin alokacji zgodnie z art. 51;

e) metoda podziału dochodu z ograniczeń zgodnie z art. 57;

f) metoda podziału kosztów ustanowienia, rozwoju i obsługi wspólnej platformy alokacji zgodnie z art. 59;

g) metoda podziału kosztów poniesionych w celu zapewnienia gwarantowania praw przesyłowych w odniesieniu do długoterminowych praw przesyłowych i zapłaty za nie, zgodnie z art. 61.

7. Propozycje dotyczące poniższych warunków lub metod oraz wszelkie ich zmiany podlegają zatwierdzeniu przez wszystkie organy regulacyjne regionu, którego to dotyczy:

a) metoda wyznaczania zdolności przesyłowych zgodnie z art. 10;

b) metoda rozdzielania międzyobszarowych zdolności przesyłowych zgodnie z art. 16;

c) regionalny model długoterminowych praw przesyłowych zgodnie z art. 31;

d) ustanowienie procedur rezerwowych zgodnie z art. 42;

e) wymagania regionalne w ramach ujednoliconego regulaminu alokacji zgodnie z art. 52, w tym regionalne przepisy dotyczące rekompensat zgodnie z art. 55.

8. Propozycja dotycząca ustanowienia warunków lub metod musi obejmować proponowane ramy czasowe ich wdrożenia oraz opis ich przewidywanego wpływu na realizację celów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Propozycje dotyczące ustanowienia warunków lub metod podlegające zatwierdzeniu przez kilka organów regulacyjnych lub wszystkie takie organy zgodnie z ust. 7 przedkłada się Agencji w terminie jednego tygodnia od ich przedłożenia organom regulacyjnym. Na wniosek właściwych organów regulacyjnych Agencja wydaje w terminie trzech miesięcy opinię na temat propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod.

9. W przypadku gdy zatwierdzenie warunków lub metod zgodnie z ust. 7 lub wprowadzenie zmiany zgodnie z ust. 11 wymaga decyzji więcej niż jednego organu regulacyjnego, właściwe organy regulacyjne konsultują się między sobą, ściśle ze sobą współpracują i koordynują swoje stanowiska w celu osiągnięcia porozumienia. W stosownych przypadkach właściwe organy regulacyjne uwzględniają opinię Agencji. Organy regulacyjne lub, w zakresie swoich kompetencji, Agencja podejmują decyzje w sprawie warunków lub metod przedłożonych zgodnie z ust. 6 i 7 w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania warunków lub metod przez Agencję lub, w stosownych przypadkach, przez ostatni zainteresowany organ regulacyjny. Bieg terminu rozpoczyna się w dniu następującym po dniu, w którym propozycja została przedłożona Agencji zgodnie z ust. 6 lub ostatniemu zainteresowanemu organowi regulacyjnemu zgodnie z ust. 7.

10. W przypadku gdy organy regulacyjne nie były w stanie osiągnąć porozumienia w terminie, o którym mowa w ust. 9, lub na ich wspólny wniosek lub na wniosek Agencji zgodnie z art. 5 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2019/942, Agencja przyjmuje decyzję dotyczącą przedłożonych propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod w terminie sześciu miesięcy, zgodnie z art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 10 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2019/942.

11. W przypadku gdy Agencja lub działające wspólnie wszystkie organy regulacyjne zażądają wprowadzenia zmiany przed zatwierdzeniem warunków lub metod przedłożonych zgodnie z ust. 6 i 7, właściwi OSP przedkładają do zatwierdzenia propozycję dotyczącą zmienionych warunków lub metod w terminie dwóch miesięcy od daty przedstawienia żądania wprowadzenia zmiany przez Agencję lub organy regulacyjne. Agencja lub właściwe organy regulacyjne podejmują decyzję w sprawie zmienionych warunków lub metod w terminie dwóch miesięcy od daty ich przedłożenia. W przypadku gdy właściwe organy regulacyjne nie były w stanie osiągnąć porozumienia w sprawie warunków lub metod zgodnie z ust. 7 w terminie dwóch miesięcy lub na ich wspólny wniosek lub na wniosek Agencji zgodnie z art. 5 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2019/942, Agencja przyjmuje decyzję dotyczącą zmienionych warunków lub metod w terminie sześciu miesięcy, zgodnie z art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 10 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2019/942. Jeżeli OSP, których to dotyczy, nie przedłożą propozycji dotyczącej zmienionych warunków lub metod, zastosowanie ma procedura określona w ust. 4.

12. Agencja lub działające wspólnie organy regulacyjne, w przypadku gdy są odpowiedzialne za przyjęcie warunków lub metod zgodnie z ust. 6 i 7, mogą, odpowiednio, zażądać propozycji zmian tych warunków lub metod oraz określić termin przedłożenia tych propozycji. OSP odpowiedzialni za opracowanie propozycji dotyczącej ustanowienia warunków lub metod mogą proponować zmiany organom regulacyjnym i Agencji.

Propozycje dotyczące zmiany warunków lub metod przedkłada się do konsultacji zgodnie z procedurą określoną w art. 6 i zatwierdza zgodnie z procedurą określoną w niniejszym artykule.

13. OSP odpowiedzialni za ustanowienie warunków lub metod zgodnie z niniejszym rozporządzeniem publikują je w internecie po ich zatwierdzeniu przez Agencję lub właściwe organy regulacyjne lub, jeżeli takie zatwierdzenie nie jest wymagane, po ich ustanowieniu, chyba że informacje takie uznaje się za poufne zgodnie z art. 7.”.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/2195

Art. 4–7 rozporządzenia (UE) 2017/2195 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 4

Warunki lub metody OSP

1. OSP opracowują warunki i metody wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia i w odpowiednich terminach określonych w niniejszym rozporządzeniu przedkładają je do zatwierdzenia Agencji zgodnie z art. 5 ust. 2 lub właściwym organom regulacyjnym zgodnie z art. 5 ust. 3. W wyjątkowych okolicznościach, zwłaszcza w przypadkach gdy termin nie może zostać dotrzymany z powodu okoliczności zewnętrznych w stosunku do sfery odpowiedzialności OSP, terminy usta-

nowienia warunków lub metod mogą zostać przedłużone przez Agencję w ramach procedur wynikających z art. 5 ust. 2, przez działające wspólnie wszystkie właściwe organy regulacyjne w ramach procedur wynikających z art. 5 ust. 3, a także przez właściwy organ regulacyjny w ramach procedur wynikających z art. 5 ust. 4.

2. W przypadku gdy propozycja dotycząca ustanowienia warunków lub metod na podstawie niniejszego rozporządzenia musi zostać opracowana i zatwierdzona przez więcej niż jednego OSP, uczestniczący OSP ściśle współpracują ze sobą. OSP, przy wsparciu ze strony ENTSO energii elektrycznej, regularnie powiadamiają właściwe organy regulacyjne i Agencję o postępach w opracowywaniu wspomnianych warunków lub metod.

3. W przypadku gdy OSP podejmujący decyzję w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w art. 5 ust. 2 nie są w stanie osiągnąć porozumienia, podejmują decyzję kwalifikowaną większością głosów. W przypadku propozycji wymienionych w art. 5 ust. 2 większość kwalifikowana oznacza następującą większość:

a) OSP reprezentujących co najmniej 55 % państw członkowskich; oraz

b) OSP reprezentujących państwa członkowskie, których liczba mieszkańców stanowi co najmniej 65 % ludności Unii.

Przy podejmowaniu decyzji w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w art. 5 ust. 2 mniejszość blokująca musi obejmować OSP reprezentujących co najmniej cztery państwa członkowskie; w przypadku niespełnienia powyższego warunku uznaje się, że większość kwalifikowana została osiągnięta.

4. Jeżeli OSP podejmujący decyzję w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w art. 5 ust. 3 nie są w stanie osiągnąć porozumienia oraz jeżeli dane regiony obejmują więcej niż pięć państw członkowskich, podejmują oni decyzję kwalifikowaną większością głosów. W przypadku propozycji zgodnie z art. 5 ust. 3 większość kwalifikowana oznacza następującą większość:

a) OSP reprezentujących co najmniej 72 % zainteresowanych państw członkowskich; oraz

b) OSP reprezentujących państwa członkowskie, na których terytorium zamieszkuje co najmniej 65 % ludności obszaru, którego to dotyczy.

Przy podejmowaniu decyzji w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w art. 5 ust. 3 mniejszość blokująca musi obejmować co najmniej minimalną liczbę OSP reprezentujących ponad 35 % ludności uczestniczących państw członkowskich, a także OSP reprezentujących co najmniej jedno dodatkowe zainteresowane państwo członkowskie; w przypadku niespełnienia powyższego warunku uznaje się, że większość kwalifikowana została osiągnięta.

5. Decyzje w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w art. 5 ust. 3 w odniesieniu do regionów obejmujących nie więcej niż pięć państw członkowskich podejmowane są przez OSP w drodze konsensusu.

6. W przypadku decyzji podejmowanych przez OSP w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod zgodnie z ust. 3 i 4 każdemu państwu członkowskiemu przysługuje jeden głos. W przypadku występowania na terytorium danego państwa członkowskiego więcej niż jednego OSP państwo członkowskie rozdziela uprawnienia do głosowania wśród OSP.

7. Jeżeli w terminach określonych w niniejszym rozporządzeniu OSP nie przedłożą początkowej lub zmienionej propozycji dotyczącej ustanowienia warunków lub metod właściwym organom regulacyjnym lub Agencji zgodnie z art. 5 i 6, przedkładają właściwym organom regulacyjnym i Agencji stosowne projekty propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod i wyjaśniają, dlaczego nie osiągnięto porozumienia. Agencja, działające wspólnie wszystkie właściwe organy regulacyjne lub właściwy organ regulacyjny podejmują stosowne kroki, również w przypadku gdy nie przedłożono żadnych projektów, w celu umożliwienia przyjęcia wymaganych warunków lub metod zgodnie z art. 5, na przykład zwracając się o wprowadzenie zmian lub dokonując weryfikacji i uzupełniając projekty zgodnie z niniejszym ustępem, oraz dokonują ich zatwierdzenia.

Artykuł 5

Zatwierdzanie warunków lub metod OSP

1. Każdy organ regulacyjny lub w stosownych przypadkach Agencja, w zależności od sytuacji, są odpowiedzialne za zatwierdzanie warunków lub metod opracowanych przez OSP zgodnie z ust. 2, 3 i 4. Przed zatwierdzeniem warunków lub metod Agencja lub właściwe organy regulacyjne dokonują w razie potrzeby, po konsultacji z odpowiednimi OSP, weryfikacji propozycji, aby zagwarantować, że są one zgodne z celem niniejszego rozporządzenia i przyczyniają się do integracji rynkowej, niedyskryminacji, efektywnej konkurencji i prawidłowego funkcjonowania rynku.

2. Propozycje dotyczące poniższych warunków lub metod oraz wszelkie ich zmiany podlegają zatwierdzeniu przez Agencję:

a) ramy dla ustanowienia europejskich platform zgodnie z art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1;

b) modyfikacje ram dla ustanowienia europejskich platform zgodnie z art. 20 ust. 5 oraz art. 21 ust. 5;

c) produkty standardowe mocy bilansującej zgodnie z art. 25 ust. 2;

d) metoda klasyfikacji na potrzeby określenia celu aktywacji ofert energii bilansującej zgodnie z art. 29 ust. 3;

e) ocena potencjalnego zwiększenia minimalnego wolumenu ofert energii bilansującej, które przekazuje się europejskim platformom zgodnie z art. 29 ust. 11;

f) metody wyceny energii bilansującej i międzyobszarowych zdolności przesyłowych stosowane na potrzeby wymiany energii bilansującej lub obsługi procesu kompensowania niezbilansowań zgodnie z art. 30 ust. 1 i 5;

g) harmonizacja metod procesu alokacji międzyobszarowych zdolności przesyłowych do wymiany mocy bilansującej lub współdzielenia rezerw zgodnie z art. 38 ust. 3;

h) metoda kooptymalizacji procesu alokacji międzyobszarowych zdolności przesyłowych zgodnie z art. 40 ust. 1;

i) zasady rozliczenia pomiędzy OSP planowej wymiany energii zgodnie z art. 50 ust. 1;

j) harmonizacja głównych cech rozliczania niezbilansowań zgodnie z art. 52 ust. 2.

Państwo członkowskie może przedstawić zainteresowanemu organowi regulacyjnemu opinię na temat propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w akapicie pierwszym.

3. Propozycje dotyczące poniższych warunków lub metod oraz wszelkie ich zmiany podlegają zatwierdzeniu przez wszystkie organy regulacyjne regionu, którego to dotyczy:

a) w przypadku obszaru geograficznego obejmującego wszystkich OSP przeprowadzających proces zastępowania rezerw zgodnie z częścią IV rozporządzenia (UE) 2017/1485 – ramy dla ustanowienia europejskiej platformy rezerw zastępczych zgodnie z art. 19 ust. 1;

b) w przypadku obszaru geograficznego obejmującego co najmniej dwóch OSP prowadzących wymianę mocy bilansującej lub planujących prowadzenie takiej wymiany – ustanowienie wspólnych i zharmonizowanych zasad oraz wspólnego i zharmonizowanego procesu wymiany i zakupu mocy bilansującej zgodnie z art. 33 ust. 1;

c) w przypadku obszaru geograficznego obejmującego OSP prowadzących wymianę mocy bilansującej – metody obliczania prawdopodobieństwa w odniesieniu do dostępnych międzyobszarowych zdolności przesyłowych po czasie zamknięcia bramki dla międzyobszarowego rynku dnia bieżącego zgodnie z art. 33 ust. 6;

d) zwolnienie dla obszaru geograficznego, na którym odbył się zakup mocy bilansującej, z obowiązku umożliwienia dostawcom usług bilansujących przekazywania ich obowiązku dostarczenia mocy bilansującej zgodnie z art. 34 ust. 1;

e) zastosowanie modelu OSP-DUB na obszarze geograficznym obejmującym co najmniej dwóch OSP zgodnie z art. 35 ust. 1;

f) metoda wyznaczania międzyobszarowych zdolności przesyłowych dla każdego regionu wyznaczania zdolności przesyłowych zgodnie z art. 37 ust. 3;

g) w obszarze geograficznym obejmującym co najmniej dwóch OSP – stosowanie procesu alokacji międzyobszarowych zdolności przesyłowych do wymiany mocy bilansującej lub współdzielenia rezerw zgodnie z art. 38 ust. 1;

h) dla każdego regionu wyznaczania zdolności przesyłowych – metoda procesu alokacji rynkowej międzyobszarowych zdolności przesyłowych zgodnie z art. 41 ust. 1;

i) dla każdego regionu wyznaczania zdolności przesyłowych – metoda procesu alokacji rynkowej międzyobszarowych zdolności przesyłowych w oparciu o analizę efektywności ekonomicznej oraz wykaz wszystkich poszczególnych alokacji międzyobszarowych zdolności przesyłowych w oparciu o analizę efektywności ekonomicznej zgodnie z art. 42 ust. 1–5;

j) w przypadku obszaru geograficznego obejmującego wszystkich OSP prowadzących planową wymianę energii na obszarze synchronicznym – zasady rozliczenia pomiędzy OSP w odniesieniu do planowej wymiany energii zgodnie z art. 50 ust. 3;

k) w przypadku obszaru geograficznego obejmującego wszystkich asynchronicznie połączonych OSP prowadzących planową wymianę energii – zasady rozliczenia pomiędzy OSP w odniesieniu do planowej wymiany energii zgodnie z art. 50 ust. 4;

l) w przypadku każdego obszaru synchronicznego – zasady rozliczenia pomiędzy OSP w odniesieniu do nieplanowej wymiany energii zgodnie z art. 51 ust. 1;

m) w przypadku obszaru geograficznego obejmującego wszystkich asynchronicznie połączonych OSP – zasady rozliczenia pomiędzy OSP w odniesieniu do nieplanowej wymiany energii zgodnie z art. 51 ust. 2;

n) zwolnienie na poziomie obszaru synchronicznego z harmonizacji okresów rozliczania niezbilansowań zgodnie z art. 53 ust. 2;

o) w przypadku obszaru geograficznego obejmującego co najmniej dwóch OSP prowadzących wymianę mocy bilansującej – zasady dotyczące algorytmów bilansowania zgodnie z art. 58 ust. 3.

Państwo członkowskie może przedstawić zainteresowanemu organowi regulacyjnemu opinię na temat propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w akapicie pierwszym.

4. Propozycje dotyczące poniższych warunków lub metod oraz wszelkie ich zmiany podlegają zatwierdzeniu przez każdy organ regulacyjny każdego z zainteresowanych państw członkowskich w poszczególnych przypadkach:

a) zwolnienie z obowiązku publikacji informacji o cenach oferowanych w ofertach dotyczących energii bilansującej lub mocy bilansującej w związku z obawą nadużycia na rynku zgodnie z art. 12 ust. 4;

b) w stosownych przypadkach, metoda alokacji kosztów wynikających z działań podjętych przez OSD zgodnie z art. 15 ust. 3;

c) warunki dotyczące bilansowania zgodnie z art. 18;

d) definicja i stosowanie produktów specyficznych zgodnie z art. 26 ust. 1;

e) ograniczenie liczby ofert przekazywanych do europejskich platform zgodnie z art. 29 ust. 10;

f) zwolnienie z oddzielenia zakupów mocy bilansującej w górę i w dół zgodnie z art. 32 ust. 3;

g) w stosownych przypadkach, dodatkowy mechanizm rozliczeniowy odrębny od rozliczania niezbilansowań, służący rozliczaniu kosztów zakupu mocy bilansującej, kosztów administracyjnych oraz innych kosztów związanych z bilansowaniem z podmiotami odpowiedzialnymi za bilansowanie zgodnie z art. 44 ust. 3;

h) odstępstwa w odniesieniu do co najmniej jednego przepisu niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 62 ust. 2;

i) koszty związane z obowiązkami nałożonymi na operatorów systemów lub wyznaczone podmioty trzecie zgodnie z art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Państwo członkowskie może przedstawić zainteresowanemu organowi regulacyjnemu opinię na temat propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w akapicie pierwszym.

5. Propozycja dotycząca ustanowienia warunków lub metod musi obejmować proponowane ramy czasowe ich wdrożenia oraz opis ich przewidywanego wpływu na realizację celów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Harmonogram wdrażania nie może przekraczać dwunastu miesięcy od daty zatwierdzenia przez właściwe organy regulacyjne, chyba że wszystkie właściwe organy regulacyjne zgodzą się wydłużyć harmonogram wdrażania lub jeżeli w niniejszym rozporządzeniu określono inne harmonogramy. Propozycje dotyczące ustanowienia warunków lub metod podlegające zatwierdzeniu przez kilka organów regulacyjnych zgodnie z ust. 3 przedkłada się Agencji w terminie jednego tygodnia od ich przedłożenia organom regulacyjnym. Propozycje dotyczące warunków lub metod podlegające zatwierdzeniu przez jeden organ regulacyjny zgodnie z ust. 4 mogą zostać przedłożone Agencji w terminie jednego miesiąca od ich przedłożenia organowi regulacyjnemu, według jego uznania, natomiast muszą zostać przedłożone Agencji, na jej wniosek, w celach informacyjnych zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/942, jeżeli Agencja uzna, że propozycja ma skutki transgraniczne. Na wniosek właściwych organów regulacyjnych Agencja wydaje w terminie trzech miesięcy opinię na temat propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod.

6. W przypadku gdy zatwierdzenie warunków lub metod zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu lub wprowadzenie zmiany zgodnie z art. 6 wymaga decyzji więcej niż jednego organu regulacyjnego, właściwe organy regulacyjne konsultują się między sobą, ściśle ze sobą współpracują i koordynują swoje stanowiska w celu osiągnięcia porozumienia. W przypadku gdy Agencja wyda opinię, właściwe organy regulacyjne uwzględniają taką opinię. Organy regulacyjne lub, w zakresie swoich kompetencji, Agencja podejmują decyzje w sprawie warunków lub metod przedłożonych zgodnie z ust. 2, 3 i 4, w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania warunków lub metod przez Agencję lub właściwy organ regulacyjny lub, w stosownych przypadkach, przez ostatni zainteresowany organ regulacyjny. Bieg terminu rozpoczyna się w dniu następującym po dniu, w którym propozycja została przedłożona Agencji zgodnie z ust. 2 lub ostatniemu zainteresowanemu organowi regulacyjnemu zgodnie z ust. 3 lub, w stosownych przypadkach, właściwemu organowi regulacyjnemu zgodnie z ust. 4.

7. W przypadku gdy właściwe organy regulacyjne nie były w stanie osiągnąć porozumienia w terminie, o którym mowa w ust. 6, lub na ich wspólny wniosek lub na wniosek Agencji zgodnie z art. 5 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2019/942, Agencja przyjmuje decyzję dotyczącą przedłożonych propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod w terminie sześciu miesięcy od przekazania sprawy, zgodnie z art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 10 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2019/942.

8. Każda strona może wnieść przeciwko właściwemu operatorowi systemu lub OSP skargę dotyczącą obowiązków lub decyzji tego operatora systemu lub OSP wynikających z niniejszego rozporządzenia i może skierować taką skargę do właściwego organu regulacyjnego, który, działając jako organ rozjemczy, wydaje decyzję w terminie dwóch miesięcy od otrzymania skargi. Termin ten można przedłużyć o dwa miesiące w przypadku, gdy właściwy organ regulacyjny zażąda dodatkowych informacji. Przedłużony termin można dodatkowo przedłużyć za zgodą strony wnoszącej skargę. Decyzja właściwego organu regulacyjnego jest wiążąca, o ile i dopóki nie zostanie uchylona w drodze odwołania.

Artykuł 6

Zmiany warunków lub metod OSP

1. W przypadku gdy Agencja lub działające wspólnie wszystkie organy regulacyjne lub właściwy organ regulacyjny zażądają wprowadzenia zmiany przed zatwierdzeniem warunków lub metod przedłożonych zgodnie z, odpowiednio, art. 5 ust. 2, 3 i 4, właściwi OSP przedkładają do zatwierdzenia propozycję dotyczącą zmienionych warunków lub metod w terminie dwóch miesięcy od daty przedstawienia żądania wprowadzenia zmiany przez Agencję lub właściwe organy regulacyjne. Agencja lub właściwe organy regulacyjne podejmują decyzję w sprawie zmienionych warunków lub metod w terminie dwóch miesięcy od daty ich przedłożenia.

2. W przypadku gdy właściwe organy regulacyjne nie były w stanie osiągnąć porozumienia w sprawie warunków lub metod w terminie dwóch miesięcy lub na ich wspólny wniosek lub na wniosek Agencji zgodnie z art. 5 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2019/942, Agencja przyjmuje decyzję dotyczącą zmienionych warunków lub metod w terminie sześciu miesięcy, zgodnie z art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 10 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2019/942. Jeżeli OSP, których to dotyczy, nie przedłożą propozycji dotyczącej zmienionych warunków lub metod, zastosowanie ma procedura określona w art. 4.

3. Agencja lub organy regulacyjne, w przypadku gdy są odpowiedzialne za przyjęcie warunków lub metod zgodnie z art. 5 ust. 2, 3 i 4, mogą, odpowiednio, zażądać propozycji zmian tych warunków lub metod oraz określić termin przedłożenia tych propozycji. OSP odpowiedzialni za opracowanie propozycji dotyczącej ustanowienia warunków lub metod mogą proponować zmiany organom regulacyjnym i Agencji. Propozycje dotyczące zmiany warunków lub metod przedkłada się do konsultacji zgodnie z procedurą określoną w art. 10 i zatwierdza zgodnie z procedurą określoną w art. 4 i 5.

Artykuł 7

Publikacja warunków lub metod w internecie

OSP odpowiedzialni za ustanowienie warunków lub metod zgodnie z niniejszym rozporządzeniem publikują je w internecie po ich zatwierdzeniu przez Agencję lub właściwe organy regulacyjne lub, jeżeli takie zatwierdzenie nie jest wymagane, po ich ustanowieniu, chyba że informacje takie uznaje się za poufne zgodnie z art. 11.".

Artykuł 4

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/1485

Art. 5–8 rozporządzenia (UE) 2017/1485 otrzymują brzmienie:

„*Artykuł 5*

Warunki lub metody OSP

1. OSP opracowują warunki i metody wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia i w odpowiednich terminach określonych w niniejszym rozporządzeniu przedkładają je do zatwierdzenia Agencji zgodnie z art. 6 ust. 2, właściwym organom regulacyjnym zgodnie z art. 6 ust. 3 lub podmiotowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie zgodnie z art. 6 ust. 4 i 5. W wyjątkowych okolicznościach, zwłaszcza w przypadkach gdy termin nie może zostać dotrzymany z powodu okoliczności zewnętrznych w stosunku do sfery odpowiedzialności OSP, terminy ustanowienia warunków lub metod mogą zostać przedłużone przez Agencję w ramach procedur wynikających z art. 6 ust. 2, przez działające wspólnie wszystkie właściwe organy regulacyjne w ramach procedur wynikających z art. 6 ust. 3, a także przez właściwy organ regulacyjny w ramach procedur wynikających z art. 6 ust. 4 i 5.

2. W przypadku gdy propozycja dotycząca ustanowienia warunków lub metod na podstawie niniejszego rozporządzenia musi zostać opracowana i zatwierdzona przez więcej niż jednego OSP, uczestniczący OSP ściśle współpracują ze sobą. OSP, przy wsparciu ze strony ENTSO energii elektrycznej, regularnie powiadamiają organy regulacyjne i Agencję o postępach w opracowywaniu wspomnianych warunków lub metod.

3. W przypadku gdy OSP podejmujący decyzję w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w art. 6 ust. 2 nie są w stanie osiągnąć porozumienia, podejmują decyzję kwalifikowaną większością głosów. W przypadku propozycji zgodnie z art. 6 ust. 2 większość kwalifikowana oznacza większość:

a) OSP reprezentujących co najmniej 55 % państw członkowskich; oraz

b) OSP reprezentujących państwa członkowskie, których liczba mieszkańców stanowi co najmniej 65 % ludności Unii.

4. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w art. 6 ust. 2 mniejszość blokująca musi obejmować OSP reprezentujących co najmniej cztery państwa członkowskie; w przypadku niespełnienia powyższego warunku uznaje się, że większość kwalifikowana została osiągnięta.

5. Jeżeli OSP podejmujący decyzję w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod zgodnie z art. 6 ust. 3 nie są w stanie osiągnąć porozumienia oraz jeżeli dane regiony obejmują więcej niż pięć państw członkowskich, podejmują oni decyzję kwalifikowaną większością głosów. W przypadku propozycji zgodnie z art. 6 ust. 3 większość kwalifikowana oznacza większość:

a) OSP reprezentujących co najmniej 72 % zainteresowanych państw członkowskich; oraz

b) OSP reprezentujących państwa członkowskie, na których terytorium zamieszkuje co najmniej 65 % ludności regionu, którego to dotyczy.

6. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod wymienionych w art. 6 ust. 3 mniejszość blokująca musi obejmować co najmniej minimalną liczbę OSP reprezentujących ponad 35 % ludności uczestniczących państw członkowskich, a także OSP reprezentujących co najmniej jedno dodatkowe zainteresowane państwo członkowskie; w przypadku niespełnienia powyższego warunku uznaje się, że większość kwalifikowana została osiągnięta.

7. Decyzje w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod zgodnie z art. 6 ust. 3 w odniesieniu do regionów obejmujących nie więcej niż pięć państw członkowskich podejmowane są przez OSP w drodze konsensusu.

8. W przypadku decyzji podejmowanych przez OSP w sprawie propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod zgodnie z ust. 3 i 5 każdemu państwu członkowskiemu przysługuje jeden głos. W przypadku występowania na terytorium danego państwa członkowskiego więcej niż jednego OSP państwo członkowskie rozdziela uprawnienia do głosowania wśród OSP.

9. Jeżeli w terminach określonych w niniejszym rozporządzeniu OSP nie przedłożą początkowej lub zmienionej propozycji dotyczącej ustanowienia warunków lub metod organom regulacyjnym lub Agencji zgodnie z art. 6 i 7 lub podmiotom wyznaczonym przez państwa członkowskie zgodnie z art. 6 ust. 4, przedkładają wyznaczonemu podmiotowi, właściwym organom regulacyjnym i Agencji stosowne projekty warunków lub metod i wyjaśniają, dlaczego nie osiągnięto porozumienia. Agencja, działające wspólnie wszystkie właściwe organy regulacyjne lub właściwy wyznaczony podmiot podejmują stosowne kroki, również w przypadku gdy nie przedłożono żadnych projektów, w celu umożliwienia przyjęcia wymaganych warunków lub metod zgodnie z art. 6, na przykład zwracając się o wprowadzenie zmian lub dokonując weryfikacji i uzupełniając projekty zgodnie z niniejszym ustępem, oraz dokonują ich zatwierdzenia.

Artykuł 6

Zatwierdzanie warunków lub metod OSP

1. Każdy organ regulacyjny lub w stosownych przypadkach Agencja, w zależności od sytuacji, są odpowiedzialne za zatwierdzanie warunków lub metod opracowanych przez OSP zgodnie z ust. 2 i 3. Podmiot wyznaczony przez państwo członkowskie zatwierdza warunki lub metody opracowane przez OSP zgodnie z ust. 4. Wyznaczony podmiot musi być organem regulacyjnym, o ile państwo członkowskie nie postanowiło inaczej. Przed zatwierdzeniem warunków lub metod organ regulacyjny, Agencja lub wyznaczony podmiot dokonują w razie potrzeby, po konsultacji z odpowiednimi OSP, weryfikacji propozycji, aby zagwarantować, że są one zgodne z celem niniejszego rozporządzenia i przyczyniają się do integracji rynkowej, niedyskryminacji, efektywnej konkurencji i prawidłowego funkcjonowania rynku.

2. Propozycje dotyczące poniższych warunków lub metod oraz wszelkie ich zmiany podlegają zatwierdzeniu przez Agencję, a państwo członkowskie może przedstawić zainteresowanemu organowi regulacyjnemu opinię na ich temat:

a) najważniejsze wymogi organizacyjne, funkcje i zakresy odpowiedzialności odnośnie do wymiany danych dotyczących bezpieczeństwa pracy zgodnie z art. 40 ust. 6;

b) metoda tworzenia wspólnych modeli sieci zgodnie z art. 67 ust. 1 i art. 70;

c) metoda koordynacji analizy bezpieczeństwa pracy zgodnie z art. 75.

3. Propozycje dotyczące poniższych warunków lub metod oraz wszelkie ich zmiany podlegają zatwierdzeniu przez wszystkie organy regulacyjne regionu, którego to dotyczy, a państwo członkowskie może przedstawić zainteresowanemu organowi regulacyjnemu opinię na ich temat:

a) metoda określania minimalnej inercji dla każdego obszaru synchronicznego zgodnie z art. 39 ust. 3 lit. b);

b) wspólne przepisy dla każdego regionu wyznaczania zdolności przesyłowych na potrzeby koordynacji bezpieczeństwa pracy na szczeblu regionalnym zgodnie z art. 76;

c) metoda oceny istotności środków dla koordynacji wyłączeń, przynajmniej w zakresie obszaru synchronicznego, zgodnie z art. 84;

d) metody, warunki i wartości zawarte w umowach operacyjnych dotyczących obszaru synchronicznego, o których mowa w art. 118, dotyczące:

   (i) parametrów definiujących jakość częstotliwości i parametru docelowej jakości częstotliwości zgodnie z art. 127;

   (ii) zasad określania wielkości FCR zgodnie z art. 153;

   (iii) dodatkowych właściwości FCR zgodnie z art. 154 ust. 2;

(iv) w przypadku obszarów synchronicznych GB i IE/IN – działań zapewniających uzupełnianie magazynów energii zgodnie z art. 156 ust. 6 lit. b);

(v) w przypadku obszaru synchronicznego kontynentalnej Europy (CE) i nordyckiego obszaru synchronicznego – minimalnego okresu aktywacji, który muszą zapewnić dostawcy FCR zgodnie z art. 156 ust. 10;

(vi) w przypadku obszaru synchronicznego kontynentalnej Europy (CE) i nordyckiego obszaru synchronicznego – założeń i metody analizy kosztów i korzyści zgodnie z art. 156 ust. 11;

(vii) w przypadku obszarów synchronicznych innych niż CE oraz jeżeli dotyczy – limitów wymiany FCR pomiędzy OSP zgodnie z art. 163 ust. 2;

(viii) w przypadku obszarów synchronicznych GB i IE/IN – metody określania minimalnych dostaw rezerwy mocy dla FCR pomiędzy obszarami synchronicznymi określonej zgodnie z art. 174 ust. 2 lit. b);

(ix) limitów wielkości wymiany FRR pomiędzy obszarami synchronicznymi określonych zgodnie z art. 176 ust. 1 oraz limitów wielkości współdzielenia FRR pomiędzy obszarami synchronicznymi określonych zgodnie z art. 177 ust. 1;

(x) limitów wielkości wymiany FRR pomiędzy obszarami synchronicznymi określonych zgodnie z art. 178 ust. 1 oraz limitów wielkości współdzielenia FRR pomiędzy obszarami synchronicznymi określonych zgodnie z art. 179 ust. 1;

e) metody i warunki zawarte w umowach operacyjnych dla bloku LFC, o których mowa w art. 119, dotyczące:

(i) ograniczeń gradientu rampowania dla generowanej mocy czynnej zgodnie z art. 137 ust. 3 i 4;

(ii) koordynacji działań zmierzających do zmniejszenia FRCE, jak określono w art. 152 ust. 14;

(iii) środków mających na celu ograniczenie FRCE przez zmiany generacji mocy czynnej lub jej poboru przez moduły wytwarzania energii i jednostki odbiorcze zgodnie z art. 152 ust. 16;

(iv) zasad określania wielkości FRR zgodnie z art. 157 ust. 1;

f) środki łagodzące dla poszczególnych obszarów synchronicznych lub bloków LFC zgodnie z art. 138;

g) wspólna propozycja dla każdego obszaru synchronicznego, dotycząca określenia bloków LFC zgodnie z art. 141 ust. 2.

4. O ile państwa członkowskie nie ustaliły inaczej, poniższe warunki lub metody oraz wszelkie ich zmiany podlegają indywidualnemu zatwierdzeniu przez podmiot wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z ust. 1:

a) w przypadku obszarów synchronicznych GB i IE/NI – propozycja każdego OSP określająca poziom utraty odbioru, przy którym system przesyłowy musi się znaleźć w stanie rozległego zaniku zasilania;

b) zakres wymiany danych z OSD i ze znaczącymi użytkownikami sieci zgodnie z art. 40 ust. 5;

c) dodatkowe wymogi dotyczące grup zapewniających FCR zgodnie z art. 154 ust. 3;

d) zwolnienie grup zapewniających FCR z zapewniania FCR zgodnie z art. 154 ust. 4;

e) w przypadku obszaru synchronicznego CE i nordyckiego obszaru synchronicznego – propozycja dotycząca przejściowego minimalnego okresu aktywacji, jaki muszą zapewnić dostawcy FCR, przedłożona przez OSP zgodnie z art. 156 ust. 9;

f) wymogi techniczne dotyczące FRR określone przez OSP zgodnie z art. 158 ust. 3;

g) zakaz zapewniania FRR przez grupy zapewniające FRR zgodnie z art. 159 ust. 7;

h) wymogi techniczne dotyczące przyłączania jednostek zapewniających RR i grup zapewniających RR, określone przez OSP zgodnie z art. 161 ust. 3; oraz

i) zakaz zapewniania RR przez grupy zapewniające RR zgodnie z art. 162 ust. 6.

5. W przypadku gdy właściwy operator systemu lub właściwy OSP musi lub może na podstawie niniejszego rozporządzenia określać lub uzgadniać wymogi niepodlegające przepisom ust. 4, państwa członkowskie mogą wymagać uprzedniego zatwierdzenia takich wymogów oraz wszelkich ich zmian przez właściwy organ regulacyjny.

6. Propozycja dotycząca ustanowienia warunków lub metod musi obejmować proponowane ramy czasowe ich wdrożenia oraz opis ich przewidywanego wpływu na realizację celów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Propozycje dotyczące ustanowienia warunków lub metod podlegające zatwierdzeniu przez kilka organów regulacyjnych zgodnie z ust. 3 przedkłada się Agencji w terminie jednego tygodnia od ich przedłożenia organom regulacyjnym. Propozycje dotyczące ustanowienia warunków lub metod podlegające zatwierdzeniu przez wyznaczony podmiot zgodnie z ust. 4 mogą zostać przedłożone Agencji w terminie jednego miesiąca od ich przedłożenia wyznaczonemu podmiotowi, według jego uznania, natomiast muszą zostać przedłożone Agencji, na jej wniosek, w celach informacyjnych zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/942, jeżeli Agencja uzna, że propozycja ma skutki transgraniczne. Na wniosek właściwych organów regulacyjnych Agencja wydaje w terminie trzech miesięcy opinię na temat propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod.

7. W przypadku gdy zatwierdzenie warunków lub metod zgodnie z ust. 3 lub wprowadzenie zmiany zgodnie z art. 7 wymaga decyzji więcej niż jednego organu regulacyjnego zgodnie z ust. 3, właściwe organy regulacyjne konsultują się między sobą, ściśle ze sobą współpracują i koordynują swoje stanowiska w celu osiągnięcia porozumienia. W przypadku gdy Agencja wyda opinię, właściwe organy regulacyjne uwzględniają taką opinię. Organy regulacyjne lub, w zakresie swoich kompetencji, Agencja podejmują decyzje w sprawie warunków lub metod przedłożonych zgodnie z ust. 2 i 3, w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania warunków lub metod przez Agencję lub organ regulacyjny lub, w stosownych przypadkach, przez ostatni zainteresowany organ regulacyjny. Bieg terminu rozpoczyna się w dniu następującym po dniu, w którym propozycja została przedłożona Agencji zgodnie z ust. 2 lub ostatniemu zainteresowanemu organowi regulacyjnemu zgodnie z ust. 3.

8. W przypadku gdy organy regulacyjne nie były w stanie osiągnąć porozumienia w terminie, o którym mowa w ust. 7, lub na ich wspólny wniosek lub na wniosek Agencji zgodnie z art. 5 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2019/942, Agencja przyjmuje decyzję dotyczącą przedłożonych propozycji dotyczących ustanowienia warunków lub metod w terminie sześciu miesięcy, zgodnie z art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 10 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2019/942..

9. W przypadku gdy zatwierdzenie warunków lub metod wymaga decyzji jednego wyznaczonego podmiotu zgodnie z ust. 4 lub właściwego organu regulacyjnego zgodnie z ust. 5, wyznaczony podmiot lub właściwy organ regulacyjny podejmuje decyzję w terminie sześciu miesięcy od otrzymania warunków lub metod. Bieg terminu rozpoczyna się w dniu następującym po dniu, w którym propozycja została przedłożona wyznaczonemu podmiotowi zgodnie z ust. 4 lub właściwemu organowi regulacyjnemu zgodnie z ust. 5.

10. Każda strona może wnieść przeciwko właściwemu operatorowi systemu lub OSP skargę dotyczącą obowiązków lub decyzji danego właściwego operatora systemu lub OSP wynikających z niniejszego rozporządzenia i może skierować taką skargę do organu regulacyjnego, który, działając jako organ rozjemczy, wydaje decyzję w terminie dwóch miesięcy od otrzymania skargi. Termin ten można przedłużyć o dodatkowe dwa miesiące w przypadku, gdy organ regulacyjny zażąda dodatkowych informacji. Przedłużony termin można dodatkowo przedłużyć za zgodą strony wnoszącej skargę. Decyzja organu regulacyjnego jest wiążąca, o ile i dopóki nie zostanie uchylona w drodze odwołania.

Artykuł 7

Zmiany warunków lub metod OSP

1. W przypadku gdy Agencja lub działające wspólnie wszystkie organy regulacyjne zażądają wprowadzenia zmiany przed zatwierdzeniem warunków lub metod przedłożonych zgodnie z, odpowiednio, art. 6 ust. 2 i 3, właściwi OSP przedkładają do zatwierdzenia propozycję dotyczącą zmienionych warunków lub metod w terminie dwóch miesięcy od daty przedstawienia żądania wprowadzenia zmiany przez Agencję lub organy regulacyjne. Agencja lub właściwe organy regulacyjne podejmują decyzję w sprawie zmienionych warunków lub metod w terminie dwóch miesięcy od daty ich przedłożenia.

2. W przypadku gdy wyznaczony podmiot zażąda wprowadzenia zmiany w celu zatwierdzenia warunków lub metod przedłożonych zgodnie z art. 6 ust. 4 lub gdy właściwy organ regulacyjny zażąda wprowadzenia zmiany przed zatwierdzeniem wymogów przedłożonych zgodnie z art. 6 ust. 5, właściwy OSP przedkłada do zatwierdzenia propozycję dotyczącą zmienionych warunków lub metod lub wymogów w terminie dwóch miesięcy od daty przedstawienia żądania przez wyznaczony podmiot lub właściwy organ regulacyjny. Wyznaczony podmiot lub właściwy organ regulacyjny podejmują decyzję w sprawie zmienionych warunków lub metod w terminie dwóch miesięcy od daty ich przedłożenia.

3. W przypadku gdy właściwe organy regulacyjne nie były w stanie osiągnąć porozumienia w sprawie warunków lub metod zgodnie z art. 6 ust. 2 i 3 w terminie dwóch miesięcy lub na ich wspólny wniosek lub na wniosek Agencji zgodnie z art. 5 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2019/942, Agencja przyjmuje decyzję dotyczącą zmienionych warunków lub metod w terminie sześciu miesięcy, zgodnie z art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 10 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2019/942. Jeżeli właściwi OSP nie przedłożą propozycji dotyczącej zmienionych warunków lub metod, zastosowanie ma procedura określona w art. 5 ust. 9.

4. Agencja lub organy regulacyjne lub wyznaczone podmioty, w przypadku gdy są odpowiedzialne za przyjęcie warunków lub metod zgodnie z art. 6 ust. 2, 3 i 4, mogą, odpowiednio, zażądać propozycji zmian tych warunków lub metod oraz określić termin przedłożenia tych propozycji. OSP odpowiedzialni za opracowanie propozycji dotyczącej ustanowienia warunków lub metod mogą proponować zmiany organom regulacyjnym i Agencji. Propozycje dotyczące zmiany warunków lub metod przedkłada się, w stosownych przypadkach, do konsultacji zgodnie z procedurą określoną w art. 11 i zatwierdza zgodnie z procedurą określoną w art. 5 i 6.

Artykuł 8

Publikacja warunków lub metod w internecie

1. OSP odpowiedzialni za określenie warunków lub metod zgodnie z niniejszym rozporządzeniem publikują je w internecie po ich zatwierdzeniu przez Agencję lub właściwe organy regulacyjne lub, jeżeli takie zatwierdzenie nie jest wymagane, po ich określeniu, chyba że informacje takie uznaje się za poufne zgodnie z art. 12.

2. Publikacja dotyczy również:

a) usprawnień narzędzi prowadzenia ruchu sieci zgodnie z art. 55 lit. e);

b) parametrów docelowych FRCE zgodnie z art. 128;

c) ograniczeń rampowania na poziomie obszaru synchronicznego zgodnie z art. 137 ust. 1;

d) ograniczeń rampowania na poziomie bloku LFC zgodnie z art. 137 ust. 3;

e) działań podjętych w stanie alarmowym spowodowanym brakiem wystarczających rezerw mocy czynnej zgodnie z art. 152 ust. 11; oraz

f) wniosku OSP przyłączającego rezerwy skierowanego do dostawcy FCR o udostępnienie informacji w czasie rzeczywistym zgodnie z art. 154 ust. 11.”.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

DECYZJE

DECYZJA RADY (Euratom) 2021/281

z dnia 22 lutego 2021 r.

w sprawie zmiany decyzji 2007/198/Euratom powołującej Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej oraz przyznającej mu określone korzyści

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 47 akapity trzeci i czwarty,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Umowa w sprawie powołania Międzynarodowej Organizacji Energii Termojądrowej na rzecz wspólnej realizacji projektu ITER ([1]) (zwana dalej „umową ITER") została podpisana w listopadzie 2006 r. przez Euratom, Chiny, Indie, Japonię, Koreę Południową, Federację Rosyjską i Stany Zjednoczone. Euratom, który jest stroną przyjmującą, zgodnie z umową ITER, odgrywa główną rolę w ramach tego projektu.

(2) Decyzją 2007/198/Euratom ([2]), Rada ustanowiła Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej (Fusion for Energy) (zwane dalej „wspólnym przedsięwzięciem") w celu określenia wkładu Euratomu na rzecz Międzynarodowej Organizacji Energii Termojądrowej ITER oraz realizowanych wspólnie z Japonią działań w ramach szerszego podejścia oraz w celu przygotowania i koordynacji programu działań przygotowawczych do budowy demonstracyjnych reaktorów termojądrowych wraz z instalacjami towarzyszącymi.

(3) Art. 5 decyzji 2007/198/Euratom stanowi, że wspólne przedsięwzięcie posiada odrębny regulamin finansowy oparty na zasadach rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1271/2013 ([3]) i który może odstąpić od tego rozporządzenia delegowanego, jeżeli wymagają tego szczególne potrzeby operacyjne wspólnego przedsięwzięcia, z zastrzeżeniem wcześniejszych konsultacji z Komisją. Tytuł IV rozporządzenia finansowego wspólnego przedsięwzięcia reguluje wykonanie budżetu.

(4) W decyzji 2007/198/Euratom przewidziano finansową kwotę odniesienia uznaną za niezbędną dla wspólnego przedsięwzięcia wraz z szacowanym łącznym wkładem Euratomu w tę kwotę, który ma być udostępniany poprzez wspólnotowe programy badawcze i szkoleniowe przyjmowane zgodnie z art. 7 Traktatu lub na podstawie innych decyzji przyjmowanych przez Radę.

(5) Decyzję 2007/198/Euratom zmieniono decyzją Rady 2013/791/Euratom ([4]) w celu umożliwienia finansowania działań wspólnego przedsięwzięcia w okresie obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, ustanowionych rozporządzeniem Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ([5]).

([1]) Dz.U. L 358 z 16.12.2006, s. 62.

([2]) Decyzja Rady 2007/198/Euratom z dnia 27 marca 2007 r. powołująca Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej oraz przyznająca mu określone korzyści (Dz.U. L 90 z 30.3.2007, s. 58).

([3]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1271/2013 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 328 z 7.12.2013, s. 42).

([4]) Decyzja Rady 2013/791/Euratom z dnia 13 grudnia 2013 r. zmieniająca decyzję 2007/198/Euratom powołującą Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej oraz przyznającą mu określone korzyści (Dz.U. L 349 z 21.12.2013, s. 100).

([5]) Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

(6) Nowa podstawa projektu ITER, która została przygotowana w ramach poprawy zarządzania projektem, uzyskała poparcie Rady ITER w 2016 i 2017 r. Następnie została ona użyta do oszacowania potrzeb finansowych wspólnego przedsięwzięcia. Zaktualizowany harmonogram wdrożenia nowej podstawy przewiduje, że pierwsza plazma zostanie osiągnięta w grudniu 2025 r. i pełnej eksploatacji instalacji z użyciem paliwa deuterowo-trytowego w 2035 r. W harmonogramie tym nie uwzględniono nieprzewidzianych okoliczności, zakładając tym samym, że główne zagrożenia trzeba zminimalizować.

(7) W dniu 12 kwietnia 2018 r. Rada potwierdziła dalsze zaangażowanie Euratomu w pomyślne ukończenie projektu ITER i upoważniła Komisję do zatwierdzenia w imieniu Euratomu nowej podstawy projektu ITER na posiedzeniu Rady ITER na szczeblu ministerialnym. Jednocześnie Rada zwróciła się, aby wspólne przedsięwzięcie nadal wypełniało swoje obowiązki w zakresie sprawozdawczości i przeglądu zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 12 lipca 2010 r. i prowadziło regularne niezależne oceny postępów w realizacji projektu ITER, koncentrując się na wynikach i zarządzaniu projektem, w tym ograniczaniu kosztów, kontroli harmonogramu projektu oraz zarządzaniu ryzykiem.

(8) Niniejsza decyzja pozwoli uzyskać efekt synergii i komplementarność z działaniami w dziedzinie badań nad syntezą termojądrową finansowanymi w ramach programu badawczo-szkoleniowego Euratom. Pomyślna budowa i eksploatacja reaktora ITER są na „ścieżce krytycznej" europejskiego planu działania w zakresie syntezy termojądrowej, zatwierdzonego przez wszystkich interesariuszy w dziedzinie badań nad syntezą termojądrową w Europie.

(9) W rozporządzeniu w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 ustanowionych rozporządzeniem Rady (UE, Euratom) 2020/2093 ([6]) („MFF na lata 2021-2027") Parlament Europejski i Rada ustaliły maksymalny poziom zobowiązań Euratomu na rzecz realizacji projektu ITER w wysokości 5 614 000 000 EUR według cen bieżących.

(10) Z pełnym poszanowaniem prawa państw członkowskich do decydowania o ich koszyku energetycznym działania podejmowane na mocy niniejszej decyzji mogą przyczynić się do realizacji celów europejskiego planu działania w zakresie syntezy termojądrowej.

(11) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ([7]) zachodzi potrzeba ewaluacji projektu ITER w oparciu o informacje zgromadzone w wyniku zastosowania szczególnych wymogów dotyczących monitorowania, przy czym należy unikać nadmiernej regulacji i obciążeń administracyjnych. Wymogi te mogłyby, w stosownych przypadkach, obejmować wymierne wskaźniki jako podstawę ewaluacji skutków ITER. Wyniki oceny przeprowadzonej przez Komisję powinny być przekazane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz Komitetowi Regionów. Jeżeli terminy przeprowadzenia oceny *ex post* i oceny śródokresowej są zbliżone, powinno być możliwe połączenie obydwu ocen w jedną ocenę obejmującą cały połączony okres.

(12) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym") ([8]), rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ([9]) i rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 ([10]), (Euratom, WE) nr 2185/96 ([11]) i (UE) 2017/1939 ([12]) interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom – w tym nadużyciom finansowym – ich wykrywania, korygowania i prowadzenia w ich sprawie postępowań, odzyskiwania środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar administracyjnych.

([6]) Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021-2027 (Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11).

([7]) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

([8]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

([9]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

([10]) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

([11]) Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

([12]) Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (EPPO) (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

W szczególności, zgodnie z rozporządzeniami (Euratom, WE) nr 2185/96 i (UE, Euratom) nr 883/2013, Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) jest uprawniony do prowadzenia dochodzeń administracyjnych, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) jest uprawniona do prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w sprawie przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 ([13]). Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, mają w pełni współpracować w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznać Komisji, OLAF, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz, w przypadku państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1939, EPPO niezbędne prawa i dostęp, a także zapewniać, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonywaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

(13) Niniejsza decyzja powinna zapewnić widoczność wspólnotowego finansowania poprzez zapewnienie spójnych, skutecznych i proporcjonalnie ukierunkowanych informacji skierowanych do wielu odbiorców, w tym mediów i opinii publicznej.

(14) Konieczna jest zmiana decyzji 2007/198/Euratom, aby umożliwić finansowanie działań wspólnego przedsięwzięcia oraz związanych z nimi działań Komisji w latach 2021–2027 z budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

(15) Aby zapewnić pomyślne zakończenie projektu ITER i ciągłość udzielania wsparcia w odpowiednim obszarze polityki od początku obowiązywania MFF na lata 2021–2027, niniejszą decyzję należy stosować z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2021 r. i powinna wejść w życie w trybie pilnym.

(16) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2007/198/Euratom,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2007/198/Euratom wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

   a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

      „3. Orientacyjny wkład Euratomu na rzecz wspólnego przedsięwzięcia na lata 2021–2027, w tym wydatków, o którym mowa w ust. 4 dla tego samego okresu, wynosi 5 614 000 000 EUR w cenach bieżących.";

   b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

      „4. Kwota, o której mowa w ust. 3, może również obejmować wydatki związane z przygotowaniem, monitorowaniem, kontrolą, audytem, oceną i innymi rodzajami działalności oraz wydatkami niezbędnymi do zarządzania niniejszą decyzją i jej wdrażania, w tym wydatkami administracyjnymi, a także wydatkami na ocenę realizacji jej celów. Z kwoty tej można również pokrywać wydatki związane z badaniami i spotkaniami ekspertów i wydatki związane z sieciami informatycznymi w zakresie przetwarzania i wymiany informacji, w tym z narzędziami informatycznymi dla przedsiębiorstw oraz z innego rodzaju pomocą techniczną i administracyjną niezbędną w związku z zarządzaniem niniejszą decyzją.";

2) skreśla się art. 5b;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 5c*

Ocena

1. Oceny z wdrażania niniejszej decyzji przeprowadza się regularnie i w odpowiednim czasie, aby uwzględnić je w procesie decyzyjnym.

([13]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

2. W momencie, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat wdrożenia decyzji w latach 2021–2027, Komisja przeprowadza ocenę śródokresową z wdrożenia niniejszej decyzji, najpóźniej w 2024 r.

3. Pod koniec okresu wdrażania niniejszej decyzji, najpóźniej cztery lata po upływie okresu określonego w art. 4 ust. 3, Komisja przeprowadza ocenę końcową z wdrożenia niniejszej decyzji.

4. Komisja przekazuje wnioski z ocen przeprowadzonych w ramach niniejszego artykułu, opatrzone własnymi komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.";

4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 5d*

Komunikacja, widoczność i promocja

1. Odbiorcy finansowania wspólnotowego podają informacje o pochodzeniu tych środków oraz zapewniają eksponowanie finansowania wspólnotowego, w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów, poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych ukierunkowanych informacji przeznaczonych dla różnych grup odbiorców, w tym dla mediów i opinii publicznej.

2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z niniejszą decyzją oraz realizowanymi w jej ramach działaniami i uzyskanymi rezultatami. Zasoby finansowe przydzielone na niniejszą decyzję przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej na temat priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim priorytety te są związane z celami, o których mowa w art. 1.".

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2021 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/282

z dnia 22 lutego 2021 r.

w sprawie zmiany decyzji (WPZiB) 2018/904 przedłużającej mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 oraz art. 31 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 15 kwietnia 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/598 ([1]) w sprawie mianowania Petera BURIANA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Azji Środkowej.

(2) W dniu 25 czerwca 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/904 ([2]) przedłużającą mandat Petera BURIANA jako SPUE w Azji Środkowej. Mandat SPUE został ponownie przedłużony decyzją Rady (WPZiB) 2020/252 ([3]). Mandat SPUE wygaśnie w dniu 28 lutego 2021 r.

(3) Mandat SPUE należy przedłużyć o kolejne cztery miesiące w ramach finansowej kwoty odniesienia określonej w art. 5 ust. 1 decyzji (WPZiB) 2018/904, zmienionej decyzją (WPZiB) 2020/252.

(4) SPUE będzie wykonywać mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji Rady (WPZiB) 2018/904 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 1*

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Mandat Petera BURIANA jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w Azji Środkowej zostaje przedłużony do dnia 30 czerwca 2021 r. Rada może zadecydować o wcześniejszym zakończeniu mandatu SPUE w oparciu o ocenę dokonaną przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) oraz wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).";

2) art. 14 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Ostateczne, kompleksowe sprawozdanie z realizacji mandatu SPUE zostanie przedłożone do dnia 30 kwietnia 2021 r.".

([1]) Decyzja Rady (WPZiB) 2015/598 z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej (Dz.U. L 99 z 16.4.2015, s. 25).

([2]) Decyzja Rady (WPZiB) 2018/904 z dnia 25 czerwca 2018 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej (Dz.U. L 161 z 26.6.2018, s. 12).

([3]) Decyzja Rady (WPZiB) 2020/252 z dnia 25 lutego 2020 r. zmieniająca decyzję Rady (WPZiB) 2018/904 przedłużającą mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej, (Dz.U. L 54I z 26.2.2020, s. 7).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/283

z dnia 22 lutego 2021 r.

zmieniająca decyzję (WPZiB) 2018/906 przedłużającą mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Sahelu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i art. 31 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 7 grudnia 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/2274 ([1]) w sprawie mianowania Ángela LOSADY FERNÁNDEZA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w regionie Sahelu.

(2) W dniu 25 czerwca 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/906 ([2]) przedłużającą mandat Ángela LOSADY FERNÁNDEZA jako SPUE w regionie Sahelu. Mandat SPUE został następnie przedłużony decyzją Rady (WPZiB) 2020/253 ([3]). Mandat SPUE wygaśnie w dniu 28 lutego 2021 r.

(3) Mandat SPUE należy przedłużyć o kolejne cztery miesiące w ramach finansowej kwoty odniesienia określonej w art. 5 ust. 1 decyzji (WPZiB) 2018/906, zmienionej decyzją (WPZiB) 2020/253.

(4) SPUE będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2018/906 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Mandat Ángela LOSADY FERNÁNDEZA jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w regionie Sahelu zostaje przedłużony do dnia 30 czerwca 2021 r. Rada może zadecydować o wcześniejszym zakończeniu mandatu SPUE w oparciu o ocenę dokonaną przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) oraz wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).";

2) art. 14 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Ostateczne kompleksowe sprawozdanie z realizacji mandatu SPUE zostanie przedstawione do dnia 30 kwietnia 2021 r.".

([1]) Decyzja Rady (WPZiB) 2015/2274 z dnia 7 grudnia 2015 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Sahelu (Dz.U. L 322 z 8.12.2015, s. 44).

([2]) Decyzja Rady (WPZiB) 2018/906 z dnia 25 czerwca 2018 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Sahelu (Dz.U. L 161 z 26.6.2018, s. 22).

([3]) Decyzja Rady (WPZiB) 2020/253 z dnia 25 lutego 2020 r. zmieniająca decyzję Rady (WPZiB) 2018/906 przedłużającą mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Sahelu (Dz.U. L 54I z 26.2.2020, s. 9).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/284

z dnia 22 lutego 2021 r.

zmieniająca decyzję (WPZiB) 2019/346 w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Praw Człowieka

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i art. 31 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 28 lutego 2019 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2019/346 ([1]) w sprawie mianowania Eamona GILMORE'A Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) ds. Praw Człowieka. Mandat SPUE wygaśnie w dniu 28 lutego 2021 r.

(2) Mandat SPUE należy przedłużyć na okres kolejnych 24 miesięcy i należy ustalić nową finansową kwotę odniesienia na okres od dnia 1 marca 2021 r. do dnia 28 lutego 2023 r.

(3) SPUE będzie wykonywać mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2019/346 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 1*

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Mandat Eamona GILMORE'A jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) ds. Praw Człowieka zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2023 r. Rada może zadecydować o wcześniejszym zakończeniu mandatu SPUE w oparciu o ocenę dokonaną przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) oraz wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).";

2) w art. 5 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2021 r. do dnia 28 lutego 2023 r. wynosi 2 690 000,00 EUR.";

3) w art. 12 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„SPUE przedstawia Radzie, WP i Komisji regularne sprawozdania z postępu prac, a do dnia 30 listopada 2022 r. przedstawi im kompleksowe sprawozdanie końcowe z wykonania mandatu.".

([1]) Decyzja Rady (WPZiB) 2019/346 z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Praw Człowieka (Dz.U. L 62 z 1.3.2019, s. 12).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/285

z dnia 22 lutego 2021 r.

zmieniająca decyzję (WPZiB) 2018/907 w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Regionie Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i art. 31 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 13 listopada 2017 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2017/2071 ([1]) dotyczącą mianowania Toivo KLAARA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Regionie Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji.

(2) W dniu 25 czerwca 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/907 ([2]) w sprawie przedłużenia mandatu SPUE w Regionie Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji, zmienioną decyzją Rady (WPZiB) 2020/254 ([3]). Mandat SPUE wygaśnie w dniu 28 lutego 2021 r.

(3) Mandat SPUE w Regionie Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji należy przedłużyć na okres kolejnych 12 miesięcy; należy także określić nową finansową kwotę odniesienia na okres od dnia 1 marca 2021 r. do dnia 28 lutego 2022 r.

(4) SPUE będzie wykonywać mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2018/907 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 1*

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Mandat Toivo KLAARA jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w regionie Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji zostaje przedłużony do dnia 28 lutego 2022 r. Rada może zadecydować o wcześniejszym zakończeniu mandatu SPUE w oparciu o ocenę dokonaną przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) oraz wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).";

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 3*

Mandat

Aby zrealizować cele strategiczne, mandat SPUE obejmuje:

a) rozwijanie kontaktów z rządami, parlamentami, innymi kluczowymi podmiotami, instytucjami sądowniczymi i społeczeństwem obywatelskim w regionie;

([1]) Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2071 z dnia 13 listopada 2017 r. dotycząca mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Regionie Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji (Dz.U. L 295 z 14.11.2017, s. 55).

([2]) Decyzja Rady (WPZiB) 2018/907 z dnia 25 czerwca 2018 r. w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Regionie Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji (Dz.U. L 161 z 26.6.2018, s. 27).

([3]) Decyzja Rady (WPZiB) 2020/254 z dnia 25 lutego 2020 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2018/907 w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Regionie Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji (Dz.U. L 54 I z 26.2.2020, s. 11).

b) zachęcanie państw w regionie do współpracy w zakresie zagadnień regionalnych stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania, takich jak zagrożenia dla wspólnego bezpieczeństwa, zwalczanie terroryzmu, nielegalnego handlu i przestępczości zorganizowanej, oraz ułatwianie takiej współpracy; zachęcanie, w przypadkach gdy jest to wykonalne, do współpracy transgranicznej i ponadterytorialnej, by zaspokajać miejscowe potrzeby oraz budować zaufanie i pojednanie;

c) przyczynianie się do pokojowego rozwiązywania konfliktów zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego oraz sprzyjanie wdrażaniu takich rozwiązań w ścisłej współpracy z Organizacją Narodów Zjednoczonych i OBWE; wspierając Grupą Mińską OBWE i jej współprzewodniczących;

d) w odniesieniu do kryzysu w Gruzji:

(i) pomoc w przygotowaniu międzynarodowych rozmów prowadzonych na podstawie pkt 6 porozumienia z dnia 12 sierpnia 2008 r. – międzynarodowych rozmów genewskich – oraz środków wykonawczych do niego z dnia 8 września 2008 r., w tym dotyczących rozwiązań w zakresie bezpieczeństwa i stabilności w regionie, kwestii uchodźców i osób wewnętrznie przesiedlonych, na podstawie zasad uznanych na poziomie międzynarodowym, oraz wszelkich innych tematów, wspólnie uzgodnionych przez strony;

(ii) pomoc w określeniu stanowiska Unii i reprezentowanie jej, na poziomie SPUE, podczas rozmów, o których mowa w ppkt (i); oraz

(iii) ułatwianie realizacji uzgodnień porozumienia z dnia 12 sierpnia 2008 r. oraz środków wykonawczych do niego z dnia 8 września 2008 r.;

e) ułatwianie opracowywania i stosowania środków budowy zaufania, z uwzględnieniem wiedzy fachowej państw członkowskich, o ile taka jest dostępna i stosowna;

f) ułatwianie prowadzenia pluralistycznych starań z zakresu budowania pokoju w społeczeństwach oraz wnoszenie wkładu do tych starań, w celu przezwyciężenia konfliktów oraz utrwalania pokoju;

g) pomoc w przygotowywaniu, w stosownych przypadkach, uczestnictwa Unii w możliwym rozwiązywaniu konfliktu;

h) intensyfikację dialogu Unii z głównymi podmiotami w kwestiach związanych z regionem;

i) wsparcie Unii w dalszym wypracowywaniu kompleksowej polityki wobec Kaukazu Południowego;

j) w ramach działań określonych w niniejszym artykule – przyczynianie się do realizacji polityki Unii w dziedzinie praw człowieka oraz wytycznych Unii w sprawie praw człowieka, zwłaszcza w odniesieniu do dzieci i kobiet na obszarach dotkniętych konfliktami, w szczególności przez monitorowanie rozwoju sytuacji pod tym względem i reagowanie na tę sytuację.";

3) w art. 5 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2021 r. do dnia 28 lutego 2022 r. wynosi 2 940 000 EUR";

4) art. 14 akapit pierwszy zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Do dnia 30 listopada 2021 r. SPUE przedstawi Radzie, WP i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a do dnia – kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu.".

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/286

z dnia 22 lutego 2021 r.

zmieniająca decyzję Rady (WPZiB) 2018/1248 w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Procesu Pokojowego na Bliskim Wschodzie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i art. 31 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 18 września 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/1248 ([1]) w sprawie mianowania Susanny TERSTAL Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) ds. Procesu Pokojowego na Bliskim Wschodzie.

(2) W dniu 25 lutego 2020 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2020/250 ([2]) przedłużającą mandat Susanny TERSTAL jako SPUE ds. Procesu Pokojowego na Bliskim Wschodzie. Mandat SPUE wygaśnie w dniu 28 lutego 2021 r.

(3) Mandat SPUE ds. Procesu Pokojowego na Bliskim Wschodzie należy przedłużyć o okres kolejnych dwóch miesięcy, w ramach finansowej kwoty odniesienia określonej w art. 5 ust. 1 decyzji (WPZiB) 2018/1248, zmienionej decyzją (WPZiB) 2020/250.

(4) SPUE ds. Procesu Pokojowego na Bliskim Wschodzie będzie wykonywać mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 1 decyzji (WPZiB) 2018/1248 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 1*

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Mandat Susanny TERSTAL jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) ds. Procesu Pokojowego na Bliskim Wschodzie zostaje niniejszym przedłużony do dnia 30 kwietnia 2021 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

([1]) Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1248 z dnia 18 września 2018 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Procesu Pokojowego na Bliskim Wschodzie (Dz.U. L 235 z 19.9.2018, s. 9).

([2]) Decyzja Rady (WPZiB) 2020/250 z dnia 25 lutego 2020 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Procesu Pokojowego na Bliskim Wschodzie (Dz.U. L 54 I z 26.2.2020, s. 3).

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL